

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

வள்ளலார் ஞான நெறி

மாத மின்னிதழ்

www.vallalargnananeri.com

ஒருமையின் உலகெலாம் ஒங்குக...!

மலர் : 1	இதழ் : 1	புரட்டாசி	வள்ளலார் ஆண்டு 197	அக்டோபர்	2019.
<p>கௌரவ ஆசிரியர் : அருட்குரு. சிதம்பரம் இராமலிங்கம்</p> <p>ஆசிரியர் : அருடபாவலர் சக்திவேல்.வே. தஞ்சாவூர். 6379827595 கவிஞர். இ.தீபன் இரா, நாகப்பட்டினம், 7708999734.</p> <p>மதிப்புறு ஆசிரியர்க் குழு தயவுத்திருவாளர்கள் : க.கண்ணதாசன், மேட்டுக்குப்பம். 9865319409. கா.தமிழ்வேங்கை, விழுப்புரம். 9486176734 செ.கதிர்வேலனார், ஈரோடு. 9865939896. அருட்பா அருணாச்சலம், பாண்டிச்சேரி, 9442993297. முனைவர் ப.சரவணன், சென்னை 9941278810. மா. மதன்குமார், காஞ்சிப்புரம். 7299936383 . கு. சிவக்குமார், களம்பூர், 9486677830. சிவ. வடலூரன், திருவாரூர், 8778385593. ஜெ. அரிதாஸ், திருத்தணி , 9894800405. கௌதம் ராஜ், தர்மப்புரி , 9445451162. சிவகணேஷ், ஓசூர், 9566658069. சு.மகராஜன், காட்டுமன்னார்க்கோயில் , 9789743765. பா.தியாகராஜன், காட்டுமன்னார்க்கோயில் , 9944797745. ம.பழனிவேல், திருக்கோவிலூர், 971502479645. மு. முருகவேல், புதுச்சேரி , 9940724296. வடிவேல், வேலூர், 9566059035. அருட்பெருஞ்ஜோதி அறிவொளி, அமெரிக்கா +1 919 360 01 95 கோபி சுந்தரேசன், அமெரிக்கா. 6153379623. வடலூர் இரமேஷ், சவுதி அரேபியா. 966551984601. சிவக்குமார், மலேசியா, 601117623748. நாராயணன், மலேசியா , 60123936130 அருள் மகேஷ், நைஜிரியா, 2348111848335 சப்பு அருள், நைஜிரியா, 2348156251015.</p>			<p>ஆன்மீக அபிவிருத்தி... மீள்பயிற்சி</p> <p>மனித இனத்தின் அறிவு வளர்ச்சி பல்வேறு படிநிலைகளைக் கடந்து வந்துள்ளது. நாம் வாழும் இன்றையக் கால கட்டமானது அதிநவீன தொழில் நுட்பத்தை மையப்படுத்தியுள்ளது.</p> <p>நாளைய தலைமுறையை உருவாக்கும் பள்ளிக் கல்லூரிகளும், ஒவ்வொரு மாணவனையும் ஏதேனும் ஒரு தொழிலுக்குத் தயார்படுத்தும் கல்வியைத்தான் தருகின்றது.</p> <p>ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏதேனும் ஒரு தொழிலிற்கான திறனைப் பெற்று, பணம் சம்பாதிப்பதையே முதன்மையான குறிக்கொளாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றான். பொருளாதரத்தைப் பெருக்கி, வசதிவாய்ப்புகளைக் கூட்டிக்கொள்வதிலேயே மனித வாழ்வின் பெரும்பகுதி கழிந்துவிடுகின்றது.</p> <p>ஆதலால், இன்றைய சூழலில் அறிவுத் தேடல் என்பது பொருளாதரத்தைப் பெருக்குவதையே மையமாகக் கொண்டுள்ளது.</p> <p>ஆனால்; பண்டையக் கால நம் முன்னோர்களின் அறிவுத் தேடலானது, ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள் இருக்கும் பேராற்றலை உணர வைப்பதாய் இருந்தது. இப்பேராற்றலின் விளைவாய் ஞானம் மலர்ந்தது. அத்தகைய ஞானக் கல்வியைப்பெற நாமும் முயற்சி செய்வோமே!</p> <p>உலகளாவிய ஞானச் சிந்தனைக்குத் தமிழர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. சுமார் 2500 ஆண்டுகால பாரம்பரியத்தை உடைய தமிழர்களின் சிந்தனை மரபானது ஒட்டுமொத்த மனித இனத்திற்கும் பொதுவானதாக இருந்தது.</p>		

‘யானும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்!’ என்று பாடிய புறநானூற்றுக் கணியன் பூங்குன்றனாரின் சிந்தனையானது, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உலக மக்கள் அனைவரையும் உறவினர்களாகச் சொந்தக்காரர்களாகக் கருதியது.

‘பிறப்பாக்கும் என்னை உயிர்க்கும்’ என்று பாடிய திருவள்ளுவரின் சிந்தனையானது, உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களையும் சமமாக மதித்தது.

‘ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்’ என்று பாடிய திருமூலரின் சிந்தனையானது, உலக மக்கள் அனைவரையும் ஒரே சாதியாக ஒரே மதமாகப் பார்த்தது.

இவ்வாறு மனித இனம் முழுமைக்கும் பொதுவானதாக விளங்கிய தமிழ்ச் சிந்தனை மரபானது காலப்போக்கில் தடம்புரண்டது. சுமார் ஆறு மற்றும் ஏழாம் நூற்றாண்டு தொடங்கிச் தமிழ்ச் சிந்தனை மரபில் சமயச் சாயமும் மதப் பேதமும் பூசப்படலாயின.

ஆட்சி செய்த மன்னர்களுடன் கைகோர்த்துக் கொண்ட சமய நிறுவனங்களால் மனித இனத்திற்கு இடையே பல்வேறு பேதங்கள் தோன்றலாயின. எனினும் **‘சாதியும் சமயமும் இல்லை இல்லையே’** என்று சித்தர்கள் பாடி, தமிழ்ச் சிந்தனைமரபை வளர்த்தெடுத்தனர். எனினும், அவை அனைத்தும் விழுவலுக்கு இறைத்த நீராயின.

இத்தகைய தமிழ்ச் சூழலில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மையத்தில் ‘வாழையடி வாழையென்’ வந்த தமிழ்ச் சிந்தனை மரபில் புதியதொரு விடியல் தோன்றியது.

நடைமுறையிலிருந்த சமய - சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்களிருந்து மாறுபட்டு, மனித இனம் அனைவருக்கும் பொதுவான, உயிர்கள் அனைத்திற்கும் பொதுவான, புதுமையான ஒரு ஞான மார்க்கத்தைத் திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் எனும் இராமலிங்க அடிகளார் தோற்றுவித்தார்கள்.

வள்ளலாரின் ஆரம்பகாலச் சிந்தனையில் வைதிக மரபின் இழை ஓடினாலும்; காலம் போகப்போக, ஞானத் தேடலில் முன்னேற முன்னேற, மெய் ஞானத்தை உணர்ந்து உணர்ந்து, மனித இனத்திற்கு பொதுவான மெய்ஞான உண்மைகளை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

தாம் உணர்ந்த ஞானக் கருத்துகளை மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதற்காக **‘வள்ளல் பெருமானார் 1865-இல் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சந்திய சங்கத்தைத்**

தோற்றுவித்தார்கள். அச்சங்கத்தின் கொள்கை பரவலாக்கத்திற்காக 1867இல் **‘சன்மார்க்க விவேக விருத்தி’** எனும் இதழையும் தொடங்கினார்கள். சன்மார்க்க ஞான கருத்துகளை மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதற்காகப் பல்வேறு வழிமுறைகளை வள்ளல் பெருமானார் மேற்கொண்டார்கள்.

வள்ளல் பெருமானார்க்குப் பிறகு தமிழ்ச் சிந்தனை மரபைப் பாரதியாரின் பாடல்களில் பரவலாகக் காணலாம். ‘யானும் வந்தேன் ஒரு சித்தன் இந்த நாட்டில்’ என்று கூறிக்கொண்ட மகாகவி பாரதியார், **‘எல்லோரும் ஒரு குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம், எல்லோரும் ஓர் நிறை’** என்று பாடிருப்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

இத்தகைய தமிழ்ச் சிந்தனை மரபானது இருபதாம் நூற்றாண்டின் மையப் பகுதியில் தமிழகத்தில் நிலவிய பல்வேறு அரசியல் மற்றும் சமயப் பரப்புரையால் கேட்பாரற்று முடக்கப்பட்டது.

தற்காலத்தில் அறிவுச் ஜீவிகள் என்று கூறிக்கொள்ளும் படிப்பாளிகளும் படைப்பிலக்கிய வாதிகளும் மேற்கத்திய இயக்கம் சார்ந்த நூல்களைப் படிப்பதையும் எழுதுவதையும் பெருமையாகக் கருதுகின்றனர்.

இத்தகைய இன்றைய சூழலில், **‘அறிவு வேறு ஞானம் வேறு’** என்று உணர்ந்த தமிழ்ச் சான்றோர்களின் வழியில், தமிழில் உள்ள ஞானக் கருத்துகளை வளர்த்தெடுப்பது காலத்தின் கட்பாயமாகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை, மனித இனமானது அறிவியலை நோக்கி ஓடியது. ஆனால், இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலமான இன்றைய சூழலில் **‘அறிவியலின் சோக்கையிலிருந்து இயற்கைக்கு திரும்புங்கள்’** என்ற குரல் உலகம் முழுவதும் ஒலிக்க தொடங்கி உள்ளது. அறிவியலிலிருந்து இயற்கைக்குத் திரும்பும் காலமாகத் தற்காலம் உள்ளது. குறிப்பாக வேதி உரங்களை நம்பியிருந்த வேளாண்மை, தற்போது மரபுவழிப்பட்ட இயற்கை முறைக்கு திரும்புகிறது. வேதி மருந்துகளை நம்பியிருந்த மனித உடலியல் மருத்துவம் இன்றளவில் இயற்கையான மூலிகை சித்த மருத்துவ முறைக்குத் திரும்புகின்றது. மனித இனத்தின் அன்றாட வாழ்வியலும் இயற்கை முறைக்கு திரும்பி கொண்டுள்ளது.

மனித இனத்தின் தொடக்க கால அறிவு வளர்ச்சியில் சாதி - சமய - இன பேதங்கள் என எவ்வித வேறுபாடும் இல்லை. அனைத்து வேறுபாடுகளும் இடைக் காலத்திலேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டன .

ஒன்றுபட்ட ஒருமைப்பாடு மிகுந்த மனித சமுதாயத்தை உருவாக்க உலகளாவிய அறிஞர்கள் குரல் கொடுத்து வருகின்றனர்.

இத்தகைய சூழலில் பேதமில்லாத ஒன்றுபட்ட மனித சமுதாயத்தை உருவாக்க வள்ளல் பெருமானாரின் ஞான சிந்தனைகள் வழிவகுக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

அதுமட்டுமன்றி, வள்ளல் பெருமானாரின் அருட்பாக்களிலும் உபதேசங்களிலும் இப் பேரண்டத்தின் பேராற்றலுக்கும் மனித உடலிற்குமுள்ள தொடர்பைப் பற்றி பல்வேறு ரகசிய குறிப்புகள் உள்ளன. வள்ளல் பெருமானாரின் உள்ளார்ந்த ஆன்மீக அனுபவங்களும், அண்ட பிண்ட தத்துவார்த்தமான உண்மைகளும் வள்ளல் பெருமானாரின் இலக்கியப் பதிவுகளில் பொதிந்துள்ளன.

சமயப் பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட , மனித இனத்தார் அனைவருக்கும் பொதுவான மெய்ஞ்ஞானக் கல்வியைக் கற்க- கற்பிக்க இந்த மின்னிதழ் முனைகிறது.

மெய்ஞ்ஞானம் என்பது மாபெரும் இமயமலை போன்றது. அம் மாபெரும் ஞான மலையை , எங்கள் கையிலுள்ள சிறிய கைவிளக்கினால் உடனே கண்டுவிட முடியாது. ஆனால், இமயமலையில் நல்லதொரு வழியில் ஏறேற, ஞான மலையின் உச்சிக்குச் சென்றுவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உள்ளது.

தயவே உருவான வள்ளல் பெருமானாரின் தனிப்பெரும் கருணை எங்களை வழிநடத்தும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்குள் மலர்கின்றது.

ஆன்நேயச் சகோதர சகோதரிகளே! வாருங்கள்...! தொடர்ந்து இத்தளத்தில் வள்ளல் பெருமானாரின் ஞானக் கருத்துக்களையும், தமிழ் ஞானச் சிந்தனை மரபையும் பற்றி சிந்திப்போம்..! சுத்த சன்மார்க்க சுகநிலையைப் பெறுவோம்...!

வள்ளல் மலரடி வாழி... வாழி..!

பள்ளி மாணவர்களுக்கான சன்மார்க்க ஆத்திசூடி

அதிகாலை எழு
அருள்பெற முயல்
அடியாரை நேசி
அழுக்காடை வேண்டா
ஆன்மநேயம் கொள்
ஆசாரம் வேண்டா
ஆகாரம் அரை கொள்
ஆருயிர்க்கு அன்பு செய்
இன்சொல் பேசு
இடம் தனித்திரு
இச்சையின்றி நுகர்
இடது பக்கம் படு
இயலாதோர்க்கு உதவு
இறந்தாரைப் புதை
ஈக பொருளை
ஈடுக அருளை
உயிர்ப்பலி வேண்டா
உயிர்நலம் பரவுக
உணக்கம் பெறுக
எண்ணெய் தேய்த்து முழு
ஏழைக்கு இரங்கு
ஐயம் அகற்று
ஒன்றே கடவுள்
ஓதி உணர்க
ஒளவியம் தவிர்
களுகுடி வேண்டா
கரிசாலை உட்கொள்
கீரைகள் விரும்பு
குருவை வணங்கு
கொடுஞ்சொல் கேளேல்
கொடுமை செய்யேல்
கொலை புலை தவிர்
கொல்லா நெறி நில்
கோபம் கொள்ளேல்
கோள் சொல்லேல்
சன்மார்க்கம் பயில்
சடங்குகள் வேண்டா
சத்விசாரம் செய்
சாதியை மற
சிறுதெய்வம் சேரேல்
சிறுசிறு உதவி செய்
சிக்கனமா யிரு
சோறு போடு
ஜோதியை வணங்கு
தந்தை சொல் மீறேல்
தருமம் தவறேல்
தயவுடன் நோக்கு

தன்முனைப்பு உறேல்
தன்னை உணர்
தாய் சொல் கேள்
தானம் வழங்கு
திருக்குறள் பயில்
திருவருட்பா படி
தினமும் தொண்டு செய்
தீமைகள் பண்ணேல்
தெய்வம் இகழேல்
தைப்பூசம் காண்
தோத்திரம் செய்யக்
நண்பனை நேசி
நல்லன யோசி
நல்ல நூல் வாசி
நற்றமிழ் பேசு
பசித்தோர் முகம் பார்
பசித்தபின் புசி
பகலில் உறங்கேல்
பயமே வேண்டா
பத்தியில் பழகு (பக்தியில்)
பாடிப் பணிக
பாவம் செய்யேல்
பிறர்குறை பேசேல்
புலைத்தொழில் புரியேல்
புகைப்பதை நோக்கேல்
புறங்கூற வேண்டா
புருவத்திடை நினை
பெரியோரை மதி
பெண்டிரைப் போற்று
பெருங்குணம் பற்று
பேதிக்கு மருந்துகொள்
பொறாமை கொள்ளேல்
பொய்யை ஒழி
மனிதனை மதி
மதுவைக் குடியேல்
மரங்களை வெட்டேல்
மலசலம் அடக்கேல்
மாலையில் உலவு
மாமிசம் உண்ணேல்
வன்மொழி பகரேல்
வடலூர் வந்து செல்
வள்ளலை வணங்கு
வாய்மையில் நில்
வீணுக்கு அழேல்
வெறுத்துப் பேசேல்
வையகம் போற்று.

நன்றி :

திரு. இராம.பாண்டிராங்கன் அவர்கள்,
பள்ளி கல்வித்துறை இணை இயக்குநர் (ஓய்வு), வடலூர்

மனதை மாற்றினால் இன்பம் பெறலாம் !

- தயவுத்திரு செ.கதிர்வேலனார், ஈரோடு.

மனிதனுக்கு மனம் என்ற ஒன்று இருப்பதனாலே மனிதன் என்று அழைக்கப்படுகின்றான். இன்றளவில் மனம் பற்றிய படிப்பு உளவியல் என்று வழங்கப்படுகின்றது.

மனிதப் பிறப்பு எடுத்த நாம் , மனத்தின் உணர்வுகளுக்குத் தகுந்தாற் போல்தான் , இந்த உலகியல் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்கிறோம்.

மனம் பற்றிய ஒருசில ஞானச் சிந்தனைகளை வள்ளல் பெருமானாரின் வழிநின்று இக் கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

மனித உடலின் நான்கு நிலை :

இறைவனின் படைப்பு மிகுந்த விசித்திரமானது. நம் உடல் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து, நான்கும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து செயல்படுகின்றன.

அவைகள் யாதெனில் ; அகம் , அகப்புறம் , புறம் , புறப்புறம் எனும் நான்கு பிரிவுகளாகும்.

இவை நான்கும் தனித்தனியாக இயங்கிக் கொண்டுள்ளது. ஆனாலும் இணைக்கப் பட்டுள்ளன.

1 . நம் தலைப்பாகத்தில் புருவ மத்தியில் உள்ள வெற்று இடத்திற்கு அகம் என்று பெயர். அங்குதான் ஆன்மா என்னும் உள்ளொளி எந்த தொடர்பும் இல்லாமல் இயங்குகின்றது. அது ஒரு புள்ளி வடிவமாக - சிற்றணு வடிவாக இருக்கின்றது. அது , கோடி சூரியப் பிரகாச ஆற்றல் உடையது.

2. அகப்புறம் என்பது உள்ளொளிக்கு வெளியே உள்ளது . அந்த இடத்தில் தான், உயிரொளி என்னும் ஜீவன் இயங்குகின்றது.

3. புறம் என்பது, ஆன்மா ஒளிக்கும் ஜீவ ஒளிக்கும் வெளியில் உள்ளது. அங்குதான் கரணங்கள் என்னும் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், உள்ளம் என்னும் ஐந்து சூட்சும கருவிகள் இருக்கின்றன. இதுவும் ஒளித்தன்மை உடையதுதான்.

4. புறப்புறம் என்பது, புறத்தில் இருக்கும் கரணங்களுக்கு அடுத்து இருக்கும் இடமாகும். அங்குதான் கண் , காது , மூக்கு , வாய் , மெய் போன்ற கருவிகளான இந்திரியங்களை இயக்கும் சூட்சும கருவிகள் இருக்கின்றன.

மேலே கண்ட நான்கு பாகங்களின் மூலமாகத்தான் மனித உடல் இயங்கிக் கொண்டுள்ளது.

அண்டப் பிண்ட ஒற்றுமை :

அக்கினி, சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் அண்டத்தில் உள்ளவை ஆகும். அதேபோல் பிண்டத்தில் ஆன்மா, ஜீவன், கரணங்கள், இந்திரியங்கள் உள்ளன. இவை அனைதும் ஒளித்தன்மை உடையவை ஆகும்.

ஆன்மா என்பது அக்கினி போன்றது; ஜீவன் என்பது சூரியனைப் போன்றது; கரணங்கள் என்பவைச் சந்திரனைப் போன்றவை;

இந்திரியங்கள் என்பவை நட்சத்திரங்கள் போன்றவை.

இறைவன் படைப்பில் உலக வாழ்க்கை வாழ்வதற்காகப் புறம் - புறப்புறக் கருவிகளான கரணங்கள், இந்திரியங்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. புறத்தில் வாழ்வதற்கு அழியும் பொருளான மண், பொன், பெண் தேவைப்படுகின்றன; இவற்றைத்தான் மனித மனம் விரும்புகிறது.

அவற்றைப் பெறுவதற்கு மனித மனம்தான் முதல் கருவியாக இருக்கிறது. அதற்குத் துணையாகப் புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், உள்ளம் என்னும் கருவிகளும் உள்ளன. மேலும், புறப்புற கருவிகளான கண், காது, மூக்கு, வாய், உடம்பு போன்ற இந்திரியங்களும் உடலில் உள்ள தத்துவ உறுப்புக்களும் துணை புரிகின்றன.

மனித மனமானது உலகியல் வாழ்க்கையில் மிகவும் அதிக ஈடுபாடு கொண்டது. இந்த உலக வாழ்க்கை அழியும் வாழ்க்கை என்றும், இது

நிரந்தரம் இல்லாதது என்பதை அறியாது மனம் போன போக்கில் செல்கின்றது. மனத்தால் தான் மரணம் வருகின்றது. எனவே தான் மனம் போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம் என்றார்கள் நம் முன்னோர்கள்.

புறத்தில் செல்லும் மனத்தை அகத்தில் மாற்றினால் மட்டுமே மரணத்தைவெல்ல முடியும். மனத்தை மாற்றத் தெரியாமல், மனத்தை அடக்க முயற்சி செய்ததால் பலர் தோல்வியையே கண்டனர்.

புறவழிப்பாட்டு முறைகள் தவறானவை !

நம்மைப் படைத்த இறைவனை அறிந்து கொண்டு அருளைப் பெற்று இறைவனோடு சேர்ந்து விடலாம் என்பதற்காக ஆலய வழிப்பாட்டு முறைகளை நம் முன்னோர் உருவாக்கினர். மேலும்; தவம், தியானம், யோகம் போன்ற வழிமுறைகளையும் வெளிமுகத்தில் காட்டி அமைத்து வைத்துள்ளனர். அதனால் உண்மையான இறைவனையும் காண முடியவில்லை; மனத்தை அடக்கவும் முடியவில்லை. முழுமையான அருளைப் பெறவும் முடியாமல் இறந்து இறந்து - பிறந்து பிறந்து கொண்டே உள்ளோம்.

பெருமானார் காட்டும் ஞான வழி:

இக்காலக் கட்டத்தில்தான் மக்களுக்கு உண்மையை உணர்த்த, உணரவைக்க வள்ளல்பெருமானை அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் இவ்வுலகிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார். வள்ளல் பெருமானார் அக ஞான வழியில், மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்து வழிகாட்டினார்கள்.

இந்திரிய, கரண, ஜீவ, ஆன்மாவைப் பற்றி அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என்னும் அடுக்கு முறையில் வள்ளல் பெருமானார் தெளிவுப்படுத்தி உள்ளார்கள்.

உலக வாழ்வில் வாழ்ந்து அழிந்து போகும் மனிதர்களை, அழியாமல் காக்கும் பேரின்ப அருள் வாழ்வில் வாழ்வதற்கு உண்டான வழி முறைகளைப் பற்றி பெருமானார் சொல்லித் தருகின்றார்.

**தன்னை பெருக்கற்குத் தான்பிறிது
உன்உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்.** குறள் - 251

உற்றவொழி உரைக்கின்றேன் ஒருமையினால் உமக்கே
உறவன் அன்றிப் பகைவன் என உன்னாதீர் உலகீர்
கற்றவரும் கல்லாரும் அழிந்தீட்க் காண்கின்றீர்
கரணம் எல்லாம் கலங்கவரும் மரணமும் சம்மதமோ
சற்றும் இதைச் சம்மதியாது என் மனம்தான் உமது
தன்மனந்தான் கன்மனமோ வன்மனமோ அறியேன்
இற்றதனைத் தடுத்தலாம் என்னோடும் சேர்ந்தோம்
என் மார்க்கம் இறப்பு ஒழிக்கும் சன்மார்க்கம் தானே!

(திருஅருட்பா : 5601)

எனும் பாடலில், மரணம் வருவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் மனம் தாம் என்பதைப் பெருமானார் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்கள்.

பொருளைத் தேடும் மனத்தை அருளைத் தேடும் வழிக்கு மாற்றுவதே சுத்த சன்மார்க்க நெறியாகும்.

மனம் இரண்டு வகையாக உள்ளது. ஒன்று உள் உள்ள ஆழ்மனம்; மற்றொன்று புறத்தில் உள்ள வெளிமனம்.

புறத்தில் செல்லும் மனத்தை அகத்தில் செலுத்த வேண்டும் என்பது தான் வள்ளலார் சொல்லும் வழியாகும். மனத்தை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அடக்க முடியாது. வேறு பாதைக்கு மாற்ற முடியும். எனவே தான் மனத்தைச் சிற்சபையின் கண் செலுத்த வேண்டும் என்ற புதிய பாதையைப் பெருமானார் காட்டுகின்றார். இதற்குக் கரண ஒழுக்கம் என்றும் பெயர் வைக்கின்றார்.

பெருமானார் ஒழுக்கத்தை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கின்றார்கள். அவை

இந்திரிய ஒழுக்கம், கரண ஒழுக்கம், ஜீவ ஒழுக்கம், ஆன்ம ஒழுக்கம் எனப்படும்.

இதில் முக்கியமான இந்திரிய ஒழுக்கம், கரண ஒழுக்கம் என்கின்ற இரு ஒழுக்கத்தையும் நாம் கடைபிடித்தால்; ஜீவ ஒழுக்கமும், ஆன்ம ஒழுக்கமும் தானே கைகூடும்.

நம் மனமானது தானாக சிற்சபை பக்கம் செல்லாது. அதற்கு அன்பு, தயவு, கருணை என்னும் உள் உணர்வு நெகிழ்ச்சி வந்தால் தான் மனம் சிற்சபை பக்கம் செல்லும். மனம் செல்லும் இடங்களுக்கு நம் கரணங்களும், இந்திரியங்களும் சென்றுவிடும் என்பதை நாம் அவசியம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அன்பு , தயவு , கருணை எனும் குணங்களை நாம் பெற வேண்டுமானால் உயிர்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டும். அந்த உபகாரத்தை ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்று பெருமானார் பெயரிட்டு அழைக்கின்றார்.

உலகில் உள்ள ஜீவர்களுக்குப் பசி, பிணி, தாகம், இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை போன்ற துன்பங்கள் உண்டாகின்றன. இவற்றை நீக்குவதே ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்பதாகும்.

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை நாம் கடைப்பிடித்தால் அன்பும் அறிவும் தானாக விளங்கும். அதனால் உபகாரசக்தி தோன்றும். அந்த உபகாரச சக்தியால் எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும் என்று பெருமானார் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

உபகாரச சக்தியால் மனம் பெறும் மாற்றம்:

ஜீவகாருண்ய வல்லபத்தால் நம் மனமானது வெளி உலக இன்பத்தை வெறுத்து ; ஆன்ம இன்ப லாபத்தைப் பெறுவதற்குத் தயாராகிவிடும்.

ஆன்ம இன்ப லாபத்தினால் இந்திரிய இன்பம், கரண இன்பம், ஜீவயின்பம் எனும் உயிர் இன்பம், ஆன்ம இன்பம், தனித்த அறிவு இன்பம், சத்திய பேரின்பம், முத்தி இன்பம் ஆகிய இன்பங்களை நாம் பெறலாம். மேலும், இவற்றிற்கு மேலான மெய்ப்பொருள் இன்பம், அதற்கும் மேலான நிரந்தர அதிசய இன்பம், ஞான சித்தி பெரும்போக நாட்டரசின் இன்பம், என்றென்றும் அழியாத இயற்கை இன்பம் முதலிய அனைத்துப் பேரின்பங்களையும் அருள் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரால் கிடைக்கப் பெறலாம் என்று சத்தியம் செய்கின்றார் பெருமானார்.

உடம்பெறும் இந்திரியஇன்பம் கரணஇன்பம் உலக

இன்பம் உயிர் இன்பம் முதல் எய்தும் இன்பமாகத் தடம்பெறும் ஓர் ஆன்ம இன்பம் தனித்த அறிவு இன்பம் சத்தியப் பேரின்பம் முத்தி இன்பமுமாய் அதன்மேல் நாம் பெறு மெய்ப்பொருள் இன்பம் நிரந்தர இன்பம் ஞானசித்திப் பெரும்போக நாட்டரசின் இன்பமுமாய்த் தடம்பெற ஓங்கிய இயற்கைத் தன்யின்ப மயமான திருச்சிற்றம்பலம் தனிலே தெய்வம் ஒன்றே கண்டீர் !

(திருஅருட்பா :3273)

எனும் பாடலில், பேரின்பங்கள் யாவும் வழங்கும் ஒரே கடவுள் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் மட்டுமே என்பதைப் பெருமானார் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

இந்த ஆன்ம இன்பங்களை நம் மனம் பிடித்துக்கொண்டால்தான் , புற உலக சிற்றின்பத்தை விட்டுநீங்கி என்றும் அழியா பேரின்பத்தை அடைய வழிபிறக்கும்.

நாம் ஒவ்வொருவரும், நம் சிரசின் சிற்சபையில் உள்ள ஆன்மாவிடம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் மனத்தை நல் வழியில் மாற்றி, அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் அருளைப் பெற முடியும்.

மனம் எனும் ஓர் பேய்க் குரங்கு மடப்பயலே நீதான் மற்றவர் போல் எனை நனைத்து மருட்பாதே கண்டாய் இனமுற என்சொல் வழியே யிருத்தி என்ல் சுகமாய் இருந்திடு நீ என் சொல்வழி ஏற்றலை யானாலோ தனையளவு உன் அதிகாரம் செல்லவொட்டேன் உலகஞ் சர்க்க உனை அடக்கடுவேன் திருவருளாற் கணத்தே நனவில எனை அஷியாயோ யார் என இங்கு இருந்தாய் ஞானசபைத் தலைவனுக்கு நல்ல பிள்ளை நானே !

(திருஅருட்பா : 4835)

எனும் பாடலில் மனதை அடக்கியதால், ஞானசபை தலைவனான அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவருக்குத் தாம் நல்லபிள்ளை ஆனதாகப் பெருமானார் குறிப்பிடுகின்றார் . நாமும் மனத்தை நல் வழியில் மாற்றி ஞானசபைத் தலைவனுக்கு நல்லபிள்ளை ஆகுவோம்.

விந்ந்த மனம் எனுஞ் சிறிய விளையாட்டுப் பயலே விந்ந்து விந்ந்து அலையாதே மலையாதே வியம் புந்ந்தநெறி புந்ந்தவமே போகாதே பொற்வாய்ப் புரையாதே விரையாதே புகுந்து மயங்காதே தெரிந்து தெளிந்து ஒருநிலையில் சித்திரம் போல் இரு நீ சிறிது அசைந்தால் அக்கனமே சிதைத்தடுவேன் கண்டாய் புந்ந்தனை நீ யாரென்று பார்த்தாய் சிற்சபை வாய் பத்தனக்கே அருட்பயிம் பன்தித் பிள்ளை நானே !

(திருஅருட்பா : 4837)

எனும் பாடலில் மனதை அடக்கி ஆளும் வல்லபத்தைப் பெருமானார் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

வெளியே செல்லும் மனதைச் சிற்சபையில் உள்ள ஆன்மாவடன் தொடர்பு கொள்ள வைக்கும் வழிமுறையே சத்விசாரம் ஆகும்.

மனம் புறப்பொருள் மகிழ்ச்சியை விட்டு; அகத்தில் உள்ள அருள் மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்க வேண்டும்.

மனத்தை அகத்தில் மாற்றினால் மட்டுமே, நம்முள் விளங்கும் இறையாற்றலைத் தொடர்பு கொண்டு அருளைப் பெற்று மரணமில்லாப் பெருவாழ்வில் வாழ முடியும்.

மனதைத் திசை மாற்ற எளிய வழி :

இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்தி ஜீவகாருண்யத்தால் மனதை மடைமாற்றுவது எளிய வழிமுறையாகும். சத்விசாரத்தால் மனம் முதலான கரணங்களைச் திசைமாற்றம் செய்வது மற்றொரு எளிய வழிமுறையாகும்.

ஜீவகாருண்யத்தையும் சத்விசாரத்தையும் செய்யவிடாமல் நமக்குத் தடையாக இருப்பது சாதி, சமய, மதம் போன்ற பொய்யான பிரிவினைக் கொள்கைகளாகும். அவற்றை மனம் பற்றாமல்; ஆன்மா இருக்கும் இடமான நம் சிரசின் சிற்சபையைப் பற்றுவதே சிற்றம்பலப் பற்றாகும்.

புற்றிய புற்று அனைத்தையும் புற்று அற விட்டு

அம்பலப் புற்றே புற்றுமனோ என்றும் ஓறவீரே.

(திருஅருட்பா : 5580)

என்பார் பெருமானார்.

மனதை உலகியலிலிருந்து மாற்றி, ஜீவகாருண்ய வழியில் இறை அருளைப் பெற்றுப் பேரின்ப பெருவாழ்வில் வாழ்வதே சாகாக்கல்வி ஆகும்.

சாகும் கல்வியான சாதி, சமய, மத, புறவுலகப் பொருள் கல்வியைக் கற்காமல், பெருமானார் காட்டிய சாகாக் கல்வியைக் கற்று ஞானத் தேர்வில் வெற்றிப் பெற்று மரணத்தை வெல்வோம்!

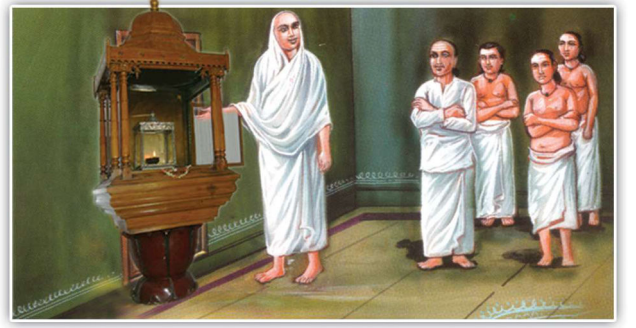

திருஅருடபிரகாச வள்ளற் பெருமான் வருவிக்கவுற்ற தினமான அக்டோபர் 5 ஆம் நாளை உலக உயிர்கள் பாதுகாப்பு தினமாகவும், ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை தினமாகவும், சன்மார்க்க அன்பர்களின் இல்ல விழாவாகவும் சிறப்பாகச் செய்து அருகாமையில் உள்ளவர்களோடு கொண்டாடுவோம்.

சுரணர்லாப் பெருவாழ்வு பெற்றிடலாச் ஊர்..!

(ஞான சரியை - முதல் பாடல் பொருள் விளக்கம்)

- வடலூர் இரமேஷ் ஐயா, சவுதி அரபியா.

“ஆண்டவர் இப்போது தீப முன்னிலையில் விளங்குகின்றபடியால், உங்களுடைய காலத்தை வீணீர் கழிக்காமல், ‘நினைந்து நினைந்து’ என்னும் தொடக்கமுடைய 28 பாசுரமடங்கிய - பாடலிற் கண்டபடி தெய்வப் பாவனையை இந்த தீபத்தில் செய்யுங்கள். நானிப்போது இந்த உடம்பில் இருக்கின்றேன்; இனி எல்லா உடம்பிலும் புகுந்துகொள்வன்”! என்பது வள்ளல் பெருமானாரின் அருள் வாக்கு. இவ் உபதேசத்தை வள்ளல் பெருமானார் 1873 கார்த்திகை மாதத்தில் வெளியிட்டார்கள்.

இவ் உபதேசமே பெருமானாரின் நிறைவான உபதேசம் ஆகும். இவ் உபதேசத்தை நோக்கும் போது, பெருமனார் அருளிய ஆறாயிரம் பாக்களுள், ‘நினைந்து நினைந்து...’ என்று தொடங்கும் ஞான சரியையின் முக்கியத்துவம் புலனாகும். திருஅருட்பா ஆறாம் திருமுறையில் (5576 முதல் 5603 வரை) அந்தாதி அமைப்பில் இப் பதிகம் அமைந்துள்ளது. இப்பதிகத்தின் முதல் பாடலைப் படித்துத் தெளிவுப் பெற இக் கட்டுரை முயல்கின்றது.

ஞானச் சரியை - பொருள் விளக்கம் :

நமது முன்னோர்கள், ஞானச் சித்தர்கள் கடவுளது அருளைப் பெறுவதற்கு உரிய ஒழுக்கங்களாக நான்கினை வகுத்தளித்துள்ளனர். அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பனவாகும்.

அந்நான்கும் சரியையில் சரியை, சரியையில் கிரியை.... என ஒன்றினுடன் மற்றொன்று கலந்து நன்னான்காய் 16 படி நிலைகளாய் விரிவடையும். அவற்றுள் 13 வது படிநிலையாக அமைவது ஞானத்தில் சரியை ஆகும்.

எல்லாம் வல்ல கடவுளது மெய்யறிவை அடைவதற்குரிய பக்குவத்தைப் பெறும் பொருட்டு நமது அறிவை ஒழுங்குப்படுத்துவதற்கான- நெறிப்படுத்துவதற்கான வழிப்பாட்டுமுறைகள் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

ஞான சரியையின் முதல் பாடலின் பொருளைக் காண்பதற்கு முன்பு ஒருசில திருவருட்பா வரிகளை நினைவுப்படுத்திக்கொள்வது, ஞானசரியைப் புரிந்துகொள்ள அடிப்படையாக அமையும் என கருதுகிறோம்.

**பண்ணாத தீமைகள் பண்ணுகின்றீரே
புதராத வன்மொழி பகருகின்றீரே
நண்ணாத தீயினம் நண்ணுகின்றீரே
நடவாத நடத்தைகள் நடக்க வந்தீரே
கண்ணாகக் காக்கின்ற கருத்தனை நனைந்தே
கண்ணார நீர்விட்டு கருதறியீரே
எண்ணாத தெண்ணவும் நேரும் ஒரு காலம்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துலகீரே.**

(திருஅருட்பா : 5565)

என்று திருஅருட்பா ஆறாம் திருமுறையில், உலகர்க்கு உய்வகை கூறல் எனும் பதிகத்தின் நிறைவுப் பாடலில் பெருமானார் பாடியுள்ளார்கள். மேலும்,

**விரைந்து விரைந்து படி கடந்தேன்
மேற்பால் அமுதம் வியந்துண்டேன்.
கரைந்து கரைந்து மனமுருகக்
கண்ணீர் பெருகக் கருத்தலர்ந்தே
வரைந்து ஞான மணம் பொங்க
மணிமன்றரசைக் கண்டு கொண்டேன்
திரைந்து நெகிழ்ந்த தோல் உடம்பும்
செழும் பொன் உடம்பாய்த் திகழ்ந்தேனே.**

(திருஅருட்பா : 5482)

என்று திருஅருட்பா ஆறாம் திருமுறையில், 'உற்றது உரைத்தல்' எனும் பதிகத்தில் பெருமானார் பாடியுள்ளார்கள். மேலும்,

**விரைந்து விரைந் தடைந்தீடுமீன் மேதீனியீர் ஓங்கே
மயிமை உரைக்கின்றேன் நீர் வேறு நனையாதீர்
திரைந்து திரைந் துளுத்தவரும் இளமை அடைந்தீடும்
செத்தவர்கள் எழுந்தீடும் சீத்தடல் புரிய
வரைந்து வரைந்து எல்லாம் செய்வல்ல சீத்தன் தானே
வருகின்ற தருணம் இது வரம் பெறலாம் நீரீர்
கரைந்து கரைந்துளம் உருக்க கண்களில் நீர் பெருக்க
கருணைநடக் கடவுளைக் உட்கருதும்னோ களித்தே.**

(திருஅருட்பா : 5583)

என்று திருஅருட்பா ஆறாம் திருமுறை, ஞான சரியையின் எட்டாம் பாடலில் பெருமானார் பாடியுள்ளார்கள். மேலும்,

**உண்ணகை தோற்றிட உரோமம் பொடித்தீடக்
கண்ணில் நீர் பெருக்க கால் வந்தீது ஓடி
எனும் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் (1459) வரியும்
இங்கு நினைவுக்கொள்ளத்தக்கது. மேலும்,
கடவுளைக் காண உண்மையாய் விரும்பினால்,
அமுத கண்ணீர் மாறுமா? ஆகாரத்தில் ஓச்சை
செல்லுமா..?**

என்று திருவருட்பா உரைநடை பகுதியில் (பக்கம் 400) பெருமானார் கூறியுள்ளார்கள்.

மேற்காணும் வள்ளல் பெருமானாரின் வாக்குகளைக் கவனிக்கையில், மனம் உருகி கண்ணில் நீர் பெருகி அமுது தொழுதோமானால் நாமும் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவருடைய அருளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று தெளியலாம்.

அமுதால் பெறலாமே...1' எனும் மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகமும் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

ஞான சரியையின் முதல் பாடல் :

**நனைந்து நனைந்து உணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து
நெகிழ்ந்து அன்பே
நிறைந்து நிறைந்து ஊற்றெழுங் கண்ணீர் அதனால்
உடம்பு**

**நனைந்து நனைந்து அருளமுதே நன்னிதியே ஞான
நடத்தசே என்னுர்மை நாயகனே என்று
வனைந்து வனைந்து ஏத்துதும் நாம் வம்மீன் உலகியலீர்
மரணம்லாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்தீடலாம் கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியம்
சொல்கின்றேன்
பொற்சபையில் சற்சபையில் புகுந்தருணம் இதுவாமே.**

மேற்கண்ட ஞான சரியையின் முதல் பாடலின் பொருளைக் காண முயற்சிப்போம்.

இப்பாடலில் இரண்டு முறை வருகின்ற வார்த்தைகள் எல்லாம் ஒரே பொருளை உணர்த்தக் கூடிய அடுக்குத்தொடர் வார்த்தைகள் என்று மேம்போக்காக நினைத்துவிட முடியாது; அவை ஒவ்வொன்றும் மாறுபட்ட இரண்டு பொருளை உணர்த்தக் கூடியவை திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகளின் கருத்து ஈண்டு நினைவுக்கொள்ளத்தக்கது.

நினைந்து நினைந்து :

ஆன்மாக்களாகிய நாம் ஆண்டவரை வழிபடும்போது மட்டுமல்ல மற்ற எல்லா நேரங்களிலும், நாம் நமது சிறுமை குணத்தை நினைத்துப் பார்த்து, பிறகு இறைவனின் பெருமைகளைப் புகழ்ந்து போற்றுவதல் வேண்டும்.

**அருட் சபை நடம்புர் அருட்பெரும்ஜோதி
தெருட்பெருஞ் சீர் சொலத் தகழ்வ சீர்தீயே.**

(திருஅருட்பா : 4616)

என்று திருஅருட்பா ஆறாம் திருமுறையில் பெருமானார் பாடியுள்ளார் .

**ஒருள்சேர் ஒருவனையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு**

(திருக்குறள் : 05)

என்று திருவள்ளுவர் திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்தில் பாடியுள்ளார்,

மேற்கண்ட திருஅருட்பா மற்றும் திருக்குறள் மூலமாக நாம் புரிந்துகொள்வதுதான் என்ன ?

எல்லாம் வல்ல இறைவனுடைய புகழைப் போற்றித் துதிப்பதனால் நம்முடைய முன்வினைகள் தீரும்; புதிய வினைகள் நம்மை அண்டாமல் இருக்கும். வள்ளல் பெருமானாரின் பெரும்பாலான அருட்பாக்களில் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தன்னைக்காட்டாத வண்ணம், நான் - எனது என்ற தற்போத அகங்காரத்தை எழும்பவிடாத வண்ணம் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

**நாயினும் கடையேன்,
ஈயினும் ஒழிந்தேன்,
புன்கீர் ஒல்லேன்,
மலத்தல் புழுத்த புழுவினும் சிறியேன்,**

என பல்வேறு சிறுமையான வார்த்தைகளால் தன்னைத்தானே இழிவாக நினைந்து பாடியுள்ளார்கள்; அதன் பின் இறைவனின் பெருமைகளைப் புகழ்ந்துப் பாடியுள்ளார்கள்.

பெருமானாரின் அவ்வழியிலேயே, நாமும் நமது சிறுமைகளாகிய குற்றங்களை முதலில் நினைத்து வருந்தியும், அதன் பின் ஆண்டவரின் பெருமையை நினைத்துப் போற்றி வழிபடுதல் வேண்டும். ஆதலால், இப்பாடலில் முதலில் வந்த 'நினைந்து' என்பது ஆன்மாக்கள் தங்களது சிறுமையை நினைத்தல் என்பதும், இரண்டாவது வந்த 'நினைந்து' என்பது இறைவனுடைய பெருமையை நினைப்பது என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

உணர்ந்து உணர்ந்து :

இறைவனை அறிவினால் உணர்வது ஒன்று; அனுபவத்தால் உணர்வது மற்றொன்று.

சாத்திர தோத்திரங்களைப் படித்தும், பிறர் சொல்வதைக் கேட்கும் கேள்வி ஞானத்தாலும் இறைவனை ஆராய்ந்து அறிந்துணர்தல் என்பது ஆண்டவனை சாத்திரத்தால் உணர்வது என்பது சாத்திர ஞானம் எனப்படும்.

படித்த சாத்திரத்தாலும், பிறர் சொல்லக்கேட்ட கேள்வி ஞானத்தாலும் இறைவனை அகவிசாரத்தால் அனுபவித்து உணர்வது 'அனுபவ ஞானம்' எனப்படும்.

அறிந்து உணர்தல் என்பது ஆராய்ச்சி ஞானம் ; அனுபவித்து உணர்தல் என்பது அனுபவ ஞானம் எனப்படும்.

இறைவன் ஓதி உணரக் கூடிய பொருள் அல்ல; ஓதாது உணரக்கூடிய அனுபவ மெய்ப்பொருளாகும்.

**பொதுவுணர்வு உணரும் போது அலால் பீர்த்தே
அது என்ல் தோன்றா அருட்பெருஞ்ஜோதி
உளவின்ல் அறிந்தால் ஒழிய மற்று அளக்கன்
அளவின்ல் அளவா அருட்பெருஞ் ஜோதி**

என்று பெருமானார் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலில் (122) அருளியுள்ளமை ஈண்டு நினைவு கொள்ளத் தக்கது.

மேற்கண்ட அகவல் வரிகளால், இறைவன் உளவினால் அறிந்து அனுபவிக்கக்கூடிய அனுபவ மெய்ப்பொருளாய் இருப்பதனால் அனுபவ

ஞானத்தினிலாயே அவனை அடைய முடியும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

ஆதலால், ஞான சரியை பாடலில் முதலில் வந்துள்ள ‘உணர்ந்து’ என்பது ஆண்டவரைச் சாத்திரத்தினால் உணர்வது என்றும், இரண்டாவதாக வந்துள்ள ‘உணர்ந்து’ என்பது ஆண்டவரை அக அனுபவத்தினால் உணர்வது என்றும் நாம் தெளிவடையலாம்.

நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து :

**நிருத்தனே நீன்னை துத்திப்போதெல்லாம்
நெகிழ்ச்சி ஒல்லாமையால் நடுங்கிப்
பருத்த என்உயம்பை பார்த்திப்பாது அஞ்சிப்
படுத்ததும் ஐய நீ அறிவாய்**

(திருஅருட்பா : 3449)

என்று பெருமானார் திருஅருட்பா ஆறாம் திருமுறை, பிள்ளைப் பெருவிண்ணப்பதில் பாடியுள்ளார்கள்.

மனம் நெகிழ இறைவனை வழிபடுவதைக் காட்டிலும், ‘ஆன்மா’ நெகிழ இறைவனை வழிபடுதலே சிறந்ததாகும். ஆன்மா நெகிழ்ந்தால் அதனுள் இருக்கின்ற உயிருக்குள் உயிரான இறைவன் அன்பிற்கும் அழகைக்கும் உவந்து அருள்பாலிப்பார்கள்.

இப் பாடலில் முதலில் வந்துள்ள ‘**நெகிழ்ந்து என்பது மனத்தின்**’ நெகிழ்வையும், இரண்டாவது வந்துள்ள நெகிழ்ந்து என்பது ஆன்ம நெகிழ்வையும் குறிக்கின்றது என்று நாம் தெளிவடையலாம்.

அன்பே நிறைந்து நிறைந்து :

ஜீவர்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் காட்டுகின்ற அன்பு என்பது காமிய அன்பு, நிஷ்காமிய அன்பு என இரு வகைப்படும்.

காமியம் என்பதற்கு செயல், வினை என்ற பொருள். காமிய அன்பு என்பது ஏதோ ஒரு பொருளின் பொருட்டோ அல்லது ஏதோ ஒரு பயனை எதிர்பார்த்தோ ஒருவர் மற்றொருவரிடம் அன்புகொள்வதாகும்.

நிஷ்காமிய அன்பு என்பது எவ்விதப் பலனையும் எதிர்பார்க்காமல், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் எதனாலும் மாறுபடாத ஆன்மநேயத்தோடு மற்றவர்கள் மீது அன்புகொள்வதாகும்.

இதேபோன்று இறைவனை வழிபடும்போதும் முதலில் ஏதோ ஒன்றை எதிர்பார்த்துக் காமியமாக அன்பு கொள்வதும், பிறகு எதையும் எதிர்பார்க்காமல் உண்மை அன்பைச் செலுத்துவதும் உண்டு.

காமிய அன்பு என்பது சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறும், எதிர்பார்த்துக் கிடைத்த பலனுக்கு ஏற்றவாறும் மாறக்கூடியது.

நிஷ்காமிய அன்பு என்பது எக்காலத்தும், எதன் பொருட்டும், எந்த நிலையிலும் என்றும் மாறாதது ஆகும்.

வள்ளல் பெருமானார் ஜீவர்களிடத்தில் தயவும், நமது ஆண்டவரிடத்தில் மாறா உண்மை அன்பும்கொள்வீர் என்று அடிக்கடி உபதேசிப்பார்கள்.

நிறைவான பேரின்ப வாழ்விற்கு நிஷ்காமிய - பயன் கருதா அன்பே சிறந்தவழியாகும்.

ஆதலால், ஞான சரியை முதல் பாடலில் முதலில் வந்துள்ள ‘அன்பு’ என்பது பலன் கருதி காட்டுகின்ற அன்பு என்றும்; இரண்டாவது வந்துள்ள ‘அன்பு’ என்பது எவ்வித பலனையும் எதிர்பார்க்காத உண்மை அன்பு என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

ஊற்றெழும் கண்ணீர் அதனால் உடம்பு நனைந்து நனைந்து:

மேற்கண்டவாறு ஒரு ஆன்மா, தனது சிறுமையை நினைத்தும் உணர்ந்தும் நெகிழ்ந்தும் வருந்துகின்ற போது, கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து வெளிவருமாம்.

அவ்வாறு தமது சிறுமையை நினைத்து வருந்துகின்ற போது முதலில் வருகின்ற கண்ணீர் அழகை கண்ணீராக வருகின்றது.

பிறகு இறைவனின் பெருமையை நினைத்தும், உணர்ந்தும், நெகிழ்ந்தும் இறைவனையே பற்றி அவர் அருளைப் பெறுவதற்காக ஊன் உறக்கமின்றி வருந்துகின்றபோது, ஆண்டவரின் தயவு கண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் வருமாம். இந்த இரண்டு கண்ணீரும் பெருக்கெடுத்து உடம்பு நனைக்கப்படுமாம்.

இத்தகைய அருள் அனுபவம் தனக்கு ஏற்பட்டதாக வள்ளல் பெருமானார் அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலில் 1460-ஆம் வரிகளில் குறிப்பிடுகின்றார்.

**உண்ணகை தோற்றிட உரோமம் பொடித்திடக்
கண்ணில் நீர் பெருக்கீ கால்வழிந்து ஓடி**

ஆதலால், ஞான சரியைப் பாடலில் முதலில் வந்துள்ள நினைந்து என்பது ஜீவர்கள் தமது சிறுமையை நினைத்து வருந்தும்போது வருகின்ற அழகை கண்ணீரால் உடம்பு நனைவதையும்; இரண்டாம் முறையாக வந்துள்ள நனைந்து என்பது இறைவன் அருளை வேண்டி, உண்மையான அன்புடன் இறைவனது பெருமையைப் புகழ்ந்து போற்றித் துதிக்கின்ற போது ஆண்டவரின் கருணை கிடைக்கப்பெற்று வருகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீர் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

**அருளமுதே நன்னிதியே ஞானநடத்தரசே
என்னுரிமை நாயகனே என்று வனைந்து
வனைந்து ஏத்துதும் நாம் வம்மின் உலகியலீர் :**

மேற்கூறியவாறு அமுது, தொழுது, கண்ணீர் பெருகி, உடம்பெல்லாம் நனைந்து நின்று;

அழியா வாழ்வை அளிக்கக்கூடிய அருளமுதமே!

இருநிதி எழுநிதி இயல் நவநிதி முதல் திருநிதி எல்லாம் தரும் ஒரு செல்வமா நன்னிதியே! இவ்வுலக உயிர்கள் எல்லாம் தழைத்து இன்பம்பெறவே அருட்திரு நடம்புரிகின்ற ஞான நடத்தரசே!

எழுபிறப்பிலும் எனது உயிருக்கு உற்றதுணையாக வருகின்ற எனக்கு உரிமையுடைய என் உயிர் நாயகனே !

என்று மனதாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் பேரொளி இறைவனை அலங்கரித்து, அலங்கரித்து, துதித்து வணங்கிடுவோம் வாருங்கள் உலகவரே! என்று இந்த உலகத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவரையும் அருள் பேரின்பப் பெருவாழ்விற்கு வள்ளல் பெருமானார் அழைக்கின்றார்கள் .

**மரணம்லாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம்
கண்ணீர்...!**

மேற்கூறியவாறு ஆண்டவரை நினைந்து நினைந்து, உணர்ந்து உணர்ந்து, நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, அன்பினால் நிறைந்து நிறைந்து அதனால் ஊற்றெழும் கண்ணீரால் உடம்பு நனைந்து நனைந்து அருளமுதே நன்னிதியே ஞான நடத்தரசே என்னுரிமை நாயகனே என்று

வருந்தி வருந்தி துதித்து வணங்கினால் நரை திரை மூப்பற்று மரணம் எனும் இயற்கை சட்டத்தை உடைத்து மரணமிலாப் பெருவாழ்வு என்னும் பேரின்ப பெருவாழ்வைப் பெற்று இவ்வுலகில் என்றும் நிலையாக அழிவற்று அருட்பெருவாழ்வு வாழ்ந்திடலாம் கண்டிரே! என்று பெருமானார் பாடுகின்றார்.

**புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்
சொல்கின்றேன் பொற்சபையில் சிற்சபையில்
புகந்தருணம் இதுவே....!**

உலகத்தவர்களே! நான் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவருடைய செல்லப்பிள்ளை என்பதனாலோ, அவர் எனது தந்தை என்பதனாலோ, தந்தை மகன் என்ற உறவின் அடிப்படையில் ஒருதலையாக நின்று, ஆண்டவரைப்பற்றிய வார்த்தைகளால் இங்கு சிறப்பித்தும், அழகுபடுத்தியும், பெருமைப்பட சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக நான் இங்கு பொய் சொல்லவில்லை, சத்தியமாகவே சொல்லுகின்றேன் நம்மவர்களே!

இந்ததருணம்தான் பொற்சபை சிற்சபை என்று சொல்லக்கூடிய பரமாகாசத்திலும் சிதாகாசத்திலும் புகுந்துகொள்ளக்கூடிய தருணமாக இருக்கின்றது; ஆகலில் விரைந்து வாரீர்! என்று உலகவரை அன்போடும் ஆவலோடும் அழைக்கின்றார்கள் வள்ளல் பெருமானார்.

ஓதாது உணர்ந்த உத்தமனாரான, மெய் ஞான துறவியான வள்ளல் பெருமானார் சத்தியம் இட்டுக் கூறியும் இந்த உலகம் நம்ப தயங்குவது ஏனோ....?

உலகத்தவர்களே சன்மார்க்கத்திற்கு வாருங்கள்...! வரங்கள் அனைத்தையும் பெறலாம்...!

**(ஞான சரியையின் இரண்டாம் பாடலுக்கானப்
பொருளை அடுத்த இதழில் காண்போம்)**

**கல்வி நலம் செல்வம் காருண்யம் அன்பு ஒழுக்கம்
புல்லறு மெய்ஞான அனுபூதி இவை -எல்லவார்க்கும்
தெள்ளத் தமிழ்க் கோமான் சிதம்பரம் இராமலிங்க
வள்ளல் அருடபாவால் வரும்.**

(வள்ளல்பெருமானுக்கு அன்பர் எழுதிய வெண்பாக் கவி)

வாட்டம் நீக்கிய அருளுள்ளம்.....!

- அருள்பாவலர் சக்திவேல்.வே

“வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்” எனும் முழக்கத் தொடர் அனைத்துத் தமிழுள்ளங்களுக்கும் தெரிந்த தொடராகும். அதுவும் தமிழகத்திற்கு விவசாய காலங்களில் காவிரி நீர் வராத பொழுதும்; மழை பொய்த்த சூழலிலும் பெரும்பாலான மேடைகளிலும் - ஊடகங்களிலும் இவ்வரி முழங்கப்படுகின்றது.

வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்.. என்று தொடங்கும் திருஅருட்பாவின் முழுப்பாடலையும், அதன் வழி வள்ளல் பெருமானாரின் சிந்தனை வீச்சையும் காண இக் கட்டுரை முயல்கின்றது.

கருணை உள்ளம் :

வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் எனத் தொடங்கும் அருட்பாவின் அடுத்த வரி; “பசியினால் இளைத்தே வீடுதோறு இரந்தும் பசியறாது அயர்ந்த வெற்றரைக் கண்டு உளம் பதைத்தேன்...” என்பதாகும்.

பசிக் கொடுமையினால் வீடுதோறும் பிச்சை கேட்டும், உணவு கிடைக்காமல் உடல் இளைத்து மெலிந்த ஏழை எளியோரைக் கண்டு தன் உள்ளம் நடுங்கியதாக வள்ளல் பெருமானார் இப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

பசிக்கொடுமையினால் அயர்ந்து சோர்ந்த தமிழர்களுக்கு ஏதாவது செய்தாக வேண்டுமென , அத்தாய துறவுள்ளம் துடிதுடித்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மையப் பகுதியான அன்றைய தமிழகத்தில் ஆங்கிலேய - அன்னியரின் சுரண்டலாலும், உணவு பஞ்சத்தாலும் பட்டினி சாவு அதிகரித்திருந்தன. எந்த வகையாலும் ஆதாரம் (ஆகாரம்) இல்லாத ஏழை எளியோர்களுக்கு தினசரி பேதமின்றி உணவு வழங்க வள்ளல் பெருமானாரின் கருணை உள்ளம் திட்டம் தீட்டியது. அதன் விளைவு; ஆதரவற்ற ஏழை எளியோர்களுக்கு தினசரி மதிய - இரவு உணவுகளை வழங்கும் நோக்கத்தோடு சத்திய தர்மச்சாலை எனும் அமைப்பை வடலூரில் வள்ளல் பெருமனார் தொடங்கினார்கள். 23-05-1867

வைகாசி 11 ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை அன்று சத்திய தர்மச்சாலையின் தொடக்கவிழா நடைபெற்றது.

சத்திய தர்மச்சாலையின் தொடக்க விழாவே புதுமையாய் அமைந்திருந்தது. ஒருபுறம் சத்திய தர்மச்சாலையின் நிரந்தர கட்டிடத்திற்கான மனை முகூர்த்தம் பூமி பூஜை நடைபெற்றது. அப்பொழுதே, ஒரு தற்காலிகமான பந்தல் கொட்டகையில் தர்மச்சாலை தொடங்கி ஏழைகளின்பசிப்பினியை நீக்கிக்கொண்டிருந்தது.

ஆம்... பொதுமக்களின் நலன் காக்கும் தர்மப்பணியின் மனை முகூர்த்தமும், தர்மக் காரியத்தின் தொடக்க விழாவும் ஒருங்கே ஒரே நாளில் ஒரே பொழுதில் நடந்தேறியது. “நன்றே செய்க இன்றே செய்க” - என்ற தமிழ் மரபில் வந்த வள்ளல் பெருமானாரின் செயல் வீரத்தைப் பாராட்டுவதா? அல்லது ஏழை எளியோரின் பசியை உடனே நீக்க எண்ணிய கருணையுள்ளத்தைப் போற்றுவதா?. “பசியினால் இளைத்தே வீடுதோற் இரந்தும் பசியறாது அயர்ந்த வெற்றரைக் கண்டு உளம் பதைத்தேன்” - என்று வள்ளல் பெருமானார் எழுதியதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல், ஏழை எளியவர்களின் பசிப்பணியை நீக்க வழிவகையையும் செய்தார்கள்.

தர்மச்சாலையின் தொடக்க விழா நடைபெற்ற பொழுதே, அவ்விடத்தின் அருகே கிணறு, குளம் முதலிய நீர் நிலைகளும் தோண்டப்பட்டன.

சத்திய தர்மச்சாலையின் முதல் நாள் அன்னதானத்திற்கு, மாட்டு வண்டிகள் மூன்றில் அரிசி மூட்டைகளும், ஒரு வண்டியில் காய்கனிகளும் வந்திறங்கியதாக மு.அப்பாசாமி என்பவர் எழுதிய கடிதத்தால் அறிய முடிகின்றது. தர்மச்சாலையின் தொடக்க விழா நாளில் மட்டும் சுமார் மூவாயிரம் பேர் சாப்பிட்டதாக மற்றொரு கடிதத்தால் அறியமுடிகின்றது.

இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டின் இன்றைய சூழலில் கூட, ஆங்காங்காகே தேனீர் கடைகளில் தனிக் குவளை கலச்சாரம் தலைவிரித்தாடுகின்றது.

ஆனால், இன்றளவிலிருந்து நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அனைத்து சாதினரையும் ஒன்றாக அமர வைத்து சமபந்தி சாப்பாடு போட்டு, சமூக நீதிக்குப் பெருமானார் வழிவகை செய்தார்கள்.

தர்மச்சாலையின் தொடக்க விழாவில் பெருமனார் எழுதிய “ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்” எனும் உரைநடை நூலின் சில பகுதிகள் வாசிக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டன. ஜீவகாருணியத்தின் முக்கிய லட்சியமாவது எது எனில்; எந்த வகையாலும் ஆதாரமில்லாத ஏழைகளுக்கு உண்டாகின்ற பசி என்கின்ற பெரிய ஆபத்தை நிவர்த்தி செய்கின்றதே முக்கிய லட்சியம் என்று அறிய வேண்டும்...

“பசி என்கின்ற நெருப்பானது ஏழைகள் தேகத்தினுள் பற்றி எரிகின்ற போது ஆகாரத்தால் அவிக்கின்றதுதான் சீவகாருணியம்...”

என்பன போன்ற பகுதிகள் தர்மச்சாலையின் தொடக்க விழாவில் விவரிக்கப்பட்டன..

தர்மச்சாலையின் நோக்கம் குறித்து ஓர் அறிக்கையும் பெருமானார் அன்று வெளியிட்டார்கள். அதன் நிறைவில், ஜீவ தயையுடைய புண்ணியர்கள் தாங்கள் தங்களால் கூடியவரையில் பொருள் முதலிய உதவி செய்து, அதனால் வரும் லாபத்தை பாகஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும்..!” என்று கோரிக்கை விடுக்கப் பட்டிருந்தது.

வடலூரில் தர்மச்சாலையை ஒட்டி நிலம் வைத்திருந்த சுமார் நாற்பது பேர் ஒன்றுகூடி, எண்பது காணி நிலத்தை இனமாக எழுதி பத்திரம் செய்து கொடுத்தனர்.

1867- வைகாசி 11- இல் தொடங்கிய சத்திய தர்மச்சாலை இன்று வரை 153-ஆண்டுகளாய்த் தொய்வின்றி, தடைபடாது - இடைவிடாது ஏழைகளுக்கு உணவு வழங்கி வருகின்றது.

இப்பதிவின் தொடக்கத்தில் கூறிய ; வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்... என்ற பாடலின் இரண்டாம் வரியின் செயல் வடிவமே தர்மச்சாலையாய் விளங்குகின்றது.

நோய் நீக்கும் தயவுள்ளம்:

“வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்...” எனும் பாடலின் மூன்றாம் வரி பற்றி இனி சிந்திப்போமே!

“நீடிய பிணியால் வருந்துகின்றோர் ; என் நேர் உறக் கண்டு உளம் துடித்தேன்...” - என்பதே அப்பாடலின் மூன்றாம் அடி ஆகும்.

அன்றைய தமிழர்கள் நோய்களால், பிணிகளால் துன்பப்பட்டு வருத்தப்படுவதைக் கண்டு வள்ளல் பெருமானாரின் கருணை உள்ளம் துடிதுடித்ததாம். அதன் விளைவாகச் சத்தியத் தர்மச்சாலையின் கிளைச்சாலையாக வைத்தியச் சாலை தொடங்கப்பட்டது.

வள்ளல் பெருமானார் மரபு வழி வந்த தமிழ்ச் சித்தர்களின் வழியில், அன்றையத் தமிழர்களுக்குச் சித்த வைத்தியத்தைத் தர்மச்சாலையின் வைத்தியச் சாலையில் வழங்கினார்கள். தர்மச்சாலையானது பசிப்பணியை நீக்கியதோடு; உடல் நோயை நீக்கும் சித்த மருத்துவமனையாகவும் திகழ்ந்தது.

“நீடிய பிணியால் வருந்துகின்றோர் ; என் நேர் உறக் கண்டு உளம் துடித்தேன்...” - என்று பெருமானார் எழுதியதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல், பொது மக்களின் நோயை நீக்க மருத்துவமனையையும் அமைத்தார்கள்.

வள்ளல் உள்ளம் :

“வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்” எனும் அவ் அருட்பாவின் நான்காம் வரி பற்றி இனி சிந்திப்போமே...!

“ஈடின் மானிகளாய் ஏழைகளாய் நெஞ்சு இளைத்தவர் தமைக் கண்டே இளைத்தேன்!” என்பதே அப்பாடலின் நிறைவான அடி ஆகும்.

தமிழக மக்கள் ஏழைகளாய் வாழ்வதைக் கண்டு வள்ளல் பெருமானாரின் மனம் வருந்தியதை, இவ் வரிகளால் நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். தமிழர்களின் வறுமைக்குக் காரணம் என்னவென்று அத்துாய உள்ளம் ஆராயத்தொடங்கியது. மக்களின் வறுமை ஒழிய வழிவகை செய்தாக வேண்டுமென, அவ் அருள் உள்ளம் திட்டம் தீட்டத் தொடங்கியது. மக்களின் பசிப்பிணிக்கும், வறுமைக்கும், நோய்க்கும் மக்களின் அறியாமையே அடிப்படைக் காரணம் என எண்ணினார்கள். மக்களின் அறியாமையைக் கல்வியால்தான் நீக்க முடியும் என முடிவுசெய்தார்கள்.

அதன் விளைவாகச் சத்தியத் தர்மச்சாலையானது வயிற்றுப் பசியை நீக்கிவதோடு மக்களின் அறிவுப்

பசியையும் நீக்கும் கல்விப் பணியிலும் ஈடுபட்டது. தர்மச்சாலையில் தினசரி திருக்குறள் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது. மேலும், சன்மார்க்கப் போதினி எனும் பாடசாலையும் தொடங்கப்பட்டது. இப்பாடச்சாலையில் சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை அனைத்து வயதினர்க்கும் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. இப்பாடச் சாலையில் படிப்பவர்களின் குடும்பத்திற்குத் தக்கப்படி மாதந்தோறும் பொருளுதவியாகக் கல்வி உதவித்தொகையும் வழங்கப்பட்டது. இப் பாடச்சாலையில் தமிழ், ஆரியம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளும் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்டன.

தர்மச்சாலையிலிருந்து 'சன்மார்க்க விவேக விருத்தி' எனும் பத்திரிக்கை இதழும் வெளிவந்தது. தர்மச்சாலையில் பெரும்பாலான மாலை நேரங்களில் வள்ளல் பெருமானார் உபதேசம் நிகழ்த்தி ஆன்மீக விடுதலைக்கு - பொதுமை நெறிக்கு வித்திட்டார்கள்.

சத்தியத் தர்மச்சாலை பொது மக்களின் பசிப்பிணியை நீக்கியதுடன், அறிவுப் பசியையும் நீக்கியது. சத்தியத் தர்மச்சாலையைச் சார்ந்து வைத்தியச்சாலை, சாஸ்திர சாலை, உபகார சாலை, விருத்தி சாலை, உபாசனா சாலை, யோக சாலை, விவகார சாலை எனப் பல கிளைச் சாலைகளும் நிறுவப்பட்டன.

இவ்வாறாக 1867 வைகாசி 11-இல் வள்ளல் பெருமனாரால் தொடங்கப்பட்ட சத்தியத் தர்மச்சாலை அன்றைய தமிழர்களின் வாழ்வில் புதிய வெளிச்சத்தை ஏற்படுத்தியது.

தர்மச்சாலை எனும் பல்கலைக்கழகம் :

தர்மச்சாலை பொதுமக்களுக்கு தினசரி உணவு வழங்கியதுடன் நோயாளிகளுக்கு மருத்துவத் தையும் வழங்கியது. அது மட்டுமின்றி தினசரி திருக்குறள் கற்பிக்கப்பட்டு தனிமனித ஒழுக்கத்தை வளர்த்தது.

மேலும், சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை அனைவருக்கும் மும்மொழியில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது. தர்மச்சாலையானது வள்ளல் பெருமானார் காலத்தில் சோறு வழங்குவதோடு மட்டுமில்லாமல் அறிவுசால் பல்கலைக் கழகம் போலவும் விளங்கியது..

ஆன்மீகத் தேடலில் ஈடுபடும் துறவியர்கள்; மக்கள் நடமாட்டம் இல்லாத காடுகளுக்கோ மலைகளுக்கோ சென்று தவம் இருப்பர். ஆனால், வள்ளல் பெருமானார் மக்கள் தொண்டே பெருந்தவம் என எண்ணி தர்மச்சாலையின் வழியாக ஏழையெளியோருக்கு உதவி செய்தார்கள். பகல் நேரம் முழுவதையும் பொதுமக்களின் நலத்திற்காகச் செலவழித்த பெருமானார், இரவு நேரங்களில் ஒரு மணி நேரம் மட்டும் உறக்கம் கொண்டு, மீதி இரவுப் பொழுதை இறைத் தேடுதலுக்காக - ஆன்மீக ஈடேற்றத்திற்காகப் பயன்படுத்தினார்கள். தர்மச்சாலையில் பெருமானார் இரவு நேரங்களில் கடுந்தவம் மேற்கொண்டார்கள். ஆதலால் தான், இன்றளவில் பெரும்பாலான சன்மார்க்க அன்பர்கள் தர்மச்சாலையை மாபெரும் தவச்சாலையாக எண்ணி வழிபடுகின்றனர்.

நிறைவுரை :

வள்ளல் பெருமானாரின் கருணை உள்ளம் வாடிய பயிரை மட்டும் கண்டு வாடவில்லை ; அன்றையத் தமிழர்களின் அவல நிலையைக் கண்டும் வாடியது. மனம் வாடியதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் அவ் அவலத்தை நீக்கவும் திட்டம் தீட்டி செயல் வடிவம் கொடுத்தது. வள்ளல் பெருமானார் அன்றைய மக்களின் இடையூற்றை யெல்லாம் நீக்க முயற்சி செய்தார்கள். நாமும் வள்ளல் பெருமானார் வழியில், நம்மைச் சுற்றி வாழும் சக மனிதரின் துன்பத்தையும், எல்லா உயிரினத்தின் துன்பத்தையும் நீக்கி பேரின்ப பெரு வாழ்வில் வாழ்வோம்.!

வள்ளல் மலரடி வாழி... வாழி....!

வள்ளலார் வில்லிசைக் குழு

நடத்தும்

**சன்மார்க்க - சமூக விழிப்புணர்வு
வில்லுப்பாட்டு**

சன்மார்க்கச் செல்வங்கள்
இ.செஞ்சுபர், இ.செம்மொழி

ஒதுட்டிக்கு

இ.தீபன்இலரா - சுமதி,

40 - புகைவண்டி நிலையச் சாலை,
வெளிப்பாளையம், நாகப்பட்டினம் - 611 001.
செல் : 94883 59905, 7708999734.

வள்ளலார் காலமும்... கருத்தும்...

அருணை. மா. மதன்குமார்
காஞ்சிபுரம், 729993638.

சமூகத்தின் வாழ்வியல் போக்கினை, பெருமளவில் சமயங்களே தீர்மானித்த நிலையில், அவற்றில் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்துகொள்வதன் மூலம், தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளவும், அழிவிலிருந்து தப்பிக்கவும் முடியும் என நிலவுடமைச் சமூகம் நம்பியது.

இப்பின்புலத்தில் தான் 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நாடெங்கிலும் தோன்றிய சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளர்களை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு தோன்றிய பல்வேறு சிந்தனையாளர்களில் முதன்மையானவர் பின்னாளில் வள்ளலார் என வான் புகழ் பெற்ற திரு. சி. இராமலிங்கனார் அவர்கள்.

ஏனைய சீர்திருத்தவாதிகளிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டு விளங்கிய, அடிகளது சிந்தனைகளுக்கும், செயல்பாடுகளுக்கும்மான வேர், தமிழ்ப்பெரு மரபான சித்தர் மரபில் அமைந்திருந்தது. அப்பெரு மரபின் நீட்சியாகவே அவர் விளங்கினார்.

சித்தர் மரபின் வழிநின்று, உருவ வழிபாடொதுக்கி, உள்ளுறை இறையை, ஆதியும் அந்தமும் இல்லா சோதியாய் உணரும், சோதி வழிபாட்டினை சித்தி வளாகத்தில் நிலை நிறுத்தினார்.

சோதிப் பொருளை அவர் போற்றிப் பாடியதைப் போல இவருக்கு முன்போ பின்போ தோன்றிய அருளாளர் யாரும் பாடவில்லை திருவருட்பாவில் சுமார் 133 பதிகங்களில் 204 இடங்களில் சோதியாக இறைவனை அவர் போற்றுகிறார். இவ்வழிபாட்டைத் தத்துவ நெறிக்கு நெடுங்காலமாக நிலவிவந்த ஒன்று. இவ்வழிபாட்டைத் தத்துவ நெறிக்குக் கொண்டு சென்றவர் வள்ளலார் மட்டுமே.

வீடுதோறிரந்தும், பசியறாது அயர்ந்த எளிய மக்களின் துயர்கண்டு வாடிய வள்ளலார், வயிற்றுக்குச் சோறிடவேண்டும் இங்கு வாழும் மனிதருக்கெல்லாம் என உறுதிபூண்டு அவர்களின் அடிவயிற்றில் எரிந்த நெருப்பை, அடுப்புக்கு இடம் மாற்றினார். நெருப்பினை... நெருப்புக்கொண்டு அணைத்தார்.

கருணைத் ததும்பும் அந்த விழிகளின் வழியாகவும், அன்பு நிறைந்த மொழிகளின் வழியாகவும், அடிகள் அற்புதம் நிகழ்த்தும் சித்தர் என்றே மக்கள் நம்பினர். அதன் விளைவாகவே, செத்த உறவினர்கள் உடலோடு சித்தி வளாகத்தின் வாயிலில் அவர்கள் காத்திருந்தனர். அதன் தொடர்ச்சியாகவே, பின்னாளில் அடிகள் தாம் விரும்பியபடி,

எல்லையற்றுப் பெருவெளியில் உடலோடு சோதியில் கலந்து மறைந்தார் என்னும் கருத்து வைக்கப்பட்ட போது, ஏற்றுக்கொள்வதில் எவருக்கும் தயக்கம் இருந்திருக்க வில்லை.

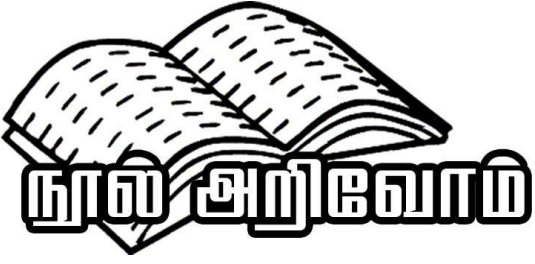
‘மண்ணில் வலையும், தூண்டிலும், கண்ணி வகைகளும் கண்ட போதெல்லாம்’ உள்ளம் நடுங்கிய வள்ளலார், உயிர்க்கொலையை வெறுத்தார். புலால் உண்ணாமைக் கோட்பாட்டை பெரிதும் வலியுறுத்தினார். வள்ளுவர் முதல் வள்ளலார் வரையிலான இக்கோட்பாடு ஓரளவுக்கே சமூகத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

‘கற்றறிந்த மேதை’களின் கடுஞ்சொற்கள் ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம், எந்த மக்களின் மேன்மைக்கெனப் பாடுபட்டாரோ அவர்கள், கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார், அதன் காரணங்கள் இவையென்னும் அறிவிலாராக இருப்பதும், சாதிச் சமூக்குகளில் சிக்கி, அறியாமை இருளிருந்து வெளிவராது. மூட நம்பிக்கைகளிலேயே தொடர்ந்து உழல்வதும், தந்த அயர்ச்சி, ‘கடை விரித்தேன் கொள்வார் இல்லை’ என்று வார்த்தைகளின் வழி வந்திருப்பின் அதில் பிழையேதுமில்லை. ஆனால் அப்படி ஒன்றும் அடிகள் வாய்மொழியில் இல்லை என்று உரைப்போரும் உண்டு. இது ஆய்வுக்குரிய ஒன்று.

அவ்வாறே வள்ளலார் சோதியில் கலந்து உடலோடு மறைந்தமை குறித்தும் இருவேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. எதிரிகளின் கழ்ச்சி எனச் சிலர் கருதுகின்ற வேளையில், இல்லையில்லை... தான் விரும்பிய இறப்பறுத்த வாழ்வை அடிகள் எய்தினார் என்று பலரும் கருதுகின்றனர். ஆனால் அதற்குப் பிறகே அடிகளின் புகழ் பெரிதும் பரவியது சிற்றூர்களிலெல்லாம் சங்கக் கிளைகள் நிறுவப்பெற்று அவர் சிந்தனைகள் பரப்பப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தனிப்பெரும் சிந்தனையாளராக அடிகள் சிறப்பிடம் பெற்றார்.

வள்ளலார் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரை முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ளாத தமிழகம் இப்போது அவரைப் புரிந்துகொண்டு வருகிறது. எண்ணற்ற ஆய்வாளர்கள் வள்ளலார் குறித்து ஏராளமான ஆய்வுநூல்களை எழுதிக்கூவித்துள்ளனர். இன்றும் படைத்து வருகின்றனர்.

வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு

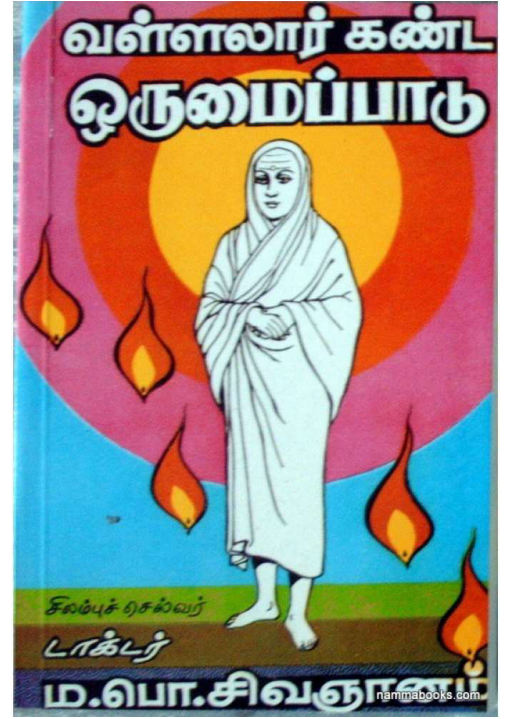
‘வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு’ எனும் நூலின் ஆசிரியர் சிலம்புச் செல்வர் என்று போற்றப்படும் டாக்டர் ம. பொ.சிவஞானம் ஐயா ஆவார். இந் நூலிற்கு 1966-இல் இந்திய மத்திய அரசு சாகித்திய அகாதமி பரிசினை வழங்கி சிறப்பித்தது.

‘செங்கோல்’ எனும் வார இதழில் 23-12-1962 முதல் 1-9-1963 வரை ம.பொ.சி. அவர்கள் எழுதி வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்நூல்.

இந்நூலின் முதல் பதிப்பைச் சென்னை இன்ப நிலையத்தார் 1963-இல் வெளியிட்டனர். அடுத்த ஒரு சில மாதங்களிலேயே இந்நூல் இரண்டாம் பதிப்பையும் பெற்றது. 1984-இல் இந்நூலினைச் சென்னை பூங்கொடி பதிப்பகத்தார் புதிய பதிப்பாக வெளியிட்டனர். இதன் முன்னுரையில் ‘எத்தனை பதிப்புகள் வெளிவந்தன என்று என் கவனத்திற்கு அப்பாற்பட்டது ஆகிவிட்டது’ என்று ம.பொ.சி கூறியுள்ளார். இதன் மூலம் தமிழக மக்களிடம் இந்நூல் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை அறியமுடிகிறது.

‘தம் குழந்தைப் பருவத்திலே திருஅருட்பாவைப் பயிற்றுவித்த அன்னை சிவகாமியாருக்கு இந்த நூலைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்’ என்று ம.பொ.சி. குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதன் மூலம் ம.பொ.சி. அவர்களுக்குத் தாய்ப்பாலுடன் அருட்பாவும் ஊட்டப்பட்டது என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது.

“வள்ளலார் இறை அருள் பெற்ற ஞானி மட்டுமல்லர், மனித சமுதாயத்தில் புரட்சிகரமான மாறுதல்களை விரும்பிய சீர்திருத்தவாதியும் ஆவார். இன்றைய உலகில் ஏற்பட்டுள்ள சமய -

சமூக - பொருளாதார மாறுதல்கள் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு வள்ளலார் கண்ட கனவு ஆகும்” என்ற முன்னுரை வாசகத்துடன் இந்நூல் தொடங்குகின்றது.

“சாதி - சமய வேறுபாடுகளற்ற, ஏழை - பணக்காரர் என்னும் வர்க்கப் பாடுபாடற்ற, சகல ஆன்மாக்களிடமும் சம அளவில் அன்பு செலுத்துகின்ற ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை உலகம் காண வள்ளலார் உழைத்தார். இத்துறையில் அவருக்கு இணையானவர் அவர் காலத்திலோ, அவருக்குப் பிற்காலத்திலோ பாரதத்தில் யாரும் பிறக்கவில்லை எனலாம்” - என்று முன்னுரையின் இரண்டாம் பத்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“வள்ளலார் மனித சமுதாய ஒருமைப்பாடு என்ற கட்டிடத்தை எழுப்பி, அதன் மேல் உயிக்குலத்தின் ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தும் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடு என்னும் சமரச சுத்த சன்மார்க்க கொடியைப் பறக்க விட்டுள்ளார்” - என்று ம. பொ. சி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

528 பக்கங்களை உள்ளடக்கியுள்ள இந்நூலில் 25 தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் உள்ளன. கி.பி 1757 முதல் 1857 வரை எனும் முதல் கட்டுரை அன்றையக் காலக்கட்ட தமிழ்நாட்டின் நிலைப் பற்றி விளக்குகின்றது.

அதனை அடுத்து வரும் கட்டுரைகள் அனைத்தும், வள்ளலாரின் வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் சிந்தனையை விளக்குவதாக உள்ளன. அக் கட்டுரைத் தலைப்புகள் வருமாறு;

இளமைப் பருவம், கண்ணாடியில் கந்தப்பெருமான்! புராணப் பிரசங்கி, வடலூர் வாசம், காட்சிக்கு எளியவர், சத்திய தருமச்சாலை, சமரச சன்மார்க்க சங்கம், உத்தர ஞான சிதம்பரம், திருவருட்பா வெளியீடு, சித்தி வளாகப் போதனை, மரணமிலாப் பெருவாழ்வு, நாத்திகத்தின் எதிரி!, தமிழைத் துறக்காத துறவி, ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு, சன்மார்க்க அரசியல், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம், கடைவிரித்தேன் கொள்வாரில்லை!, மறைவுக்குப் பிறகு.., மீண்டும் அருட்பா- மருட்பா போர்!, அருட்பாக் கட்சிக்கு வெற்றி, புகழ் மாலைகள், மறைந்தது உண்மையா?, வள்ளலார் வருவாரா?, வள்ளலாரைப் பின்பற்றுவோம்!, எனும் 25 தலைப்புகளில் வள்ளலார் பற்றியக் கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ம.பொ.சி அவர்கள் அரசியல்வாதி என்பதனாலும், தமிழின உரிமை மீட்பாளர் என்பதனாலும் வள்ளலாரைத் தமிழின உணர்வோடு, சமூக உணர்வோடு இந்நூலில் அறிமுகப்படுத்துகிறார். வள்ளல் பெருமானாரின் சமய - சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துகளே இந்நூலில் பெரும்பாலும் இடம்பெற்றுள்ளன. பெருமானாரின் இறைக் கொள்கையும், உள்ளார்ந்த இறையனுபவங்களில் சிற்சிலவும் ஆங்காங்கே சுட்டிக்காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சன்மார்க்க அன்பர்களிடத்து மிகப்பெரிய விவாதப் பொருளாக இருக்கின்ற 'கடைவிரித்தேன் கொள்வாரில்லை' என்கின்ற முழுக்கம் இந்நூலில், ஒரு கட்டுரை தலைப்பாக அமைந்திருக்கிறது.

'1873 கார்த்திகை மாதத்தில், சித்திவளாகத் திருமாளிகையின் உள்ளிருந்த விளக்கைப் புறத்தே வைத்து ஞானசரியை உபதேசம் நிகழ்த்தியதற்குப் பின் 'கடைவிரித்தேன் கொள்வாரில்லை' - என்று பெருமானார் கூறியதாக ம.பொ.சி. குறிப்பிடுகின்றார் (பக்கம் :447).

ஆனால், திருஅருட்பாவையும் உபதேச பகுதிகளையும் பார்க்கின்ற பொழுது, இதுவரை

வெளிவந்திருக்கிற எந்த நூலிலும் இக்குறிப்பு இல்லை என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எனினும், பெருமானாருடன் இருந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர், பெருமானாரின் சித்துகளையும் ரஜவாதத்தையும் தெரிந்துகொள்வதில் கவனம் செலுத்தியளவிற்குப் பெருமானாரின் சன்மார்க்க கொள்கைகளில் நாட்டம் செலுத்தவில்லை என்பது வரலாறு தரும் உண்மை. அண்மைக் காலமாக வள்ளல் பெருமானாரின் சன்மார்க்க கருத்துகள் உலகம் முழுவதும் பரவி வருவது பெருமிதத்திற்குரியது.

வள்ளல் பெருமானாரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள நினைக்கின்ற இளைய தலைமுறையினர் 'வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு' எனும் இந்நூலை வாங்கிப் படிக்கலாம். சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்ற இந்நூலினைச் சென்னை பூங்கொடி பதிப்பகத்தார் பல்வேறு பதிப்புகளைக் கடந்து விற்பனை செய்து வருகின்றனர்.

வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு - நூல் வேண்டுவோர் சென்னை பூங்கொடிப் பதிப்பகத்தைத் தொடர்புகொள்ளலாம்.

பதிப்பக முகவரி வருமாறு :

பூங்கொடிப் பதிப்பகம்,
14 சித்திரைக்குளம் மேற்கு வீதி, மயிலாப்பூர்,
சென்னை - 600014.
தொலைபேசி எண் : 04 4 24 64 30 74.

நூலின் தற்போதைய விலை : **165 ரூபாய்.**

நூல் மதிப்புரை : அருட்பாவலர்

குறிப்பு :

இவ்விதழில் வரும் கட்டுரைகள், கவிதைகள், கருத்துக்கள், சுத்த சன்மார்க்க நெறிக்குட்பட்டு திருத்தவோ, சரிசெய்யவோ ஆசிரியர்க் குழுவுக்கு உரிமை உண்டு.

சன்மார்க்கத்திற்குப் புறம்பான படைப்புகள் அச்சிடப்பட மாட்டாது.

அன்பர்கள் தங்களது விமர்சனங்களை, உங்கள் எண்ணத்தின் ஊற்றெழும் கருத்துக்களை பகிர்ந்து கொள்க.

வள்ளலார் ஞான நெறி மாத மின்னிதழைத் தொடர்ந்து வாசிப்பதற்கான வழிமுறை

வள்ளலார் ஞானக் கருத்துகளை மையப்படுத்திய இம் மின்னிதழ், மாதந்தோறும் முதல் வாரத்தில் இணையத்தளம் மற்றும் சமூகவளைத்தளங்களில் வெளியிடப்படும். இம் மின்னிதழைத் தொடர்ந்து வாசிப்பதற்கான வழிமுறைகள் வருமாறு.

<http://www.vallalargnananeri.com> என்று டைப் செய்து கூகுல் உரலியில் நுழைவதன் மூலம், இம் மின்னிதழை மாதந்தோறும் வாசிக்கலாம்; தாங்கள் விரும்பினால் பதிவிறக்கம் செய்து அச்சுப்பிரதி எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

<https://www.facebook.com/Arulpaavalar> என்ற உரலியைப் பயன்படுத்தி முகநூலில் உள்நுழைந்து, 'வள்ளலார் ஞான நெறி' பக்கத்தை விரும்புவதன் மூலமும் இம்மின்னிதழிற்கான இணைப்பைப் பெறலாம்.

<https://twitter.com/epwuyekGNsbGG?s=09> என்ற உரலியின் மூலம் டுவீட்டரில் உள்நுழைந்து, 'வள்ளலார் ஞான நெறி - மாத மின்னிதழ்' - யைப் பின்தொடர்வதன் மூலம், இம்மின்னிதழிற்கான இணைப்பைப் பெறலாம்.

<http://www.vallalarspace.org> -யில் உள்நுழைந்து 'வள்ளலார் ஞான நெறி' - மாத மின்னிதழ் பக்கத்தைப் பார்வையிடுவதன் மூலம், இம் மின்னிதழிற்கான இணைப்பைப் பெறலாம்.

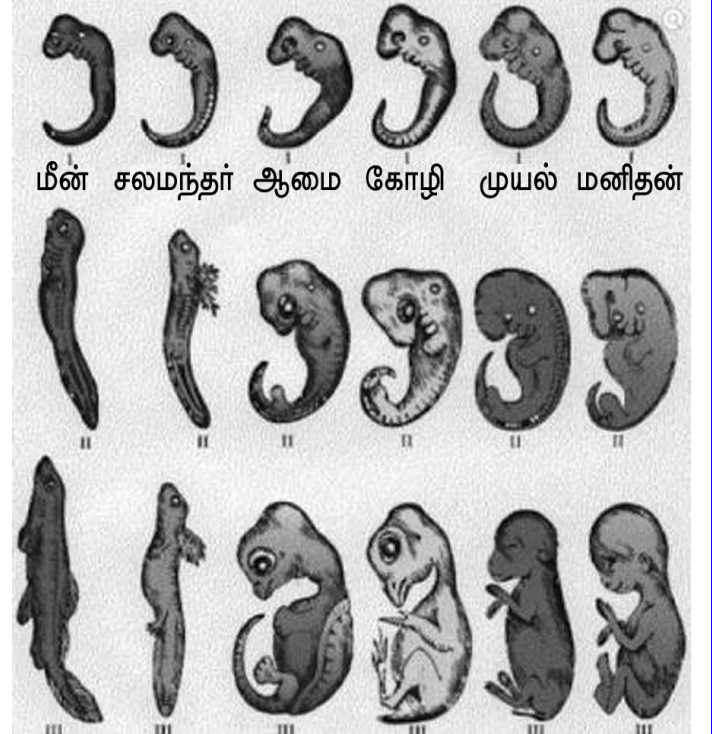
Telegram எனும் ஆன்ராய்ட் செயலியைத் தங்கள் கைப்பேசியில் வைத்திருந்தால், +91 6379827595 எனும் எண்ணை டெலிகிராம் மூலம் தொடர்பு கொண்டு, 'வள்ளலார் ஞான நெறி - மாத மின்னிதழ்' டெலிகிராம் குழுவில் இணைவதன் மூலம் இம் மின்னிதழைத் தொடர்ந்து பெறலாம்.

உங்கள் கைப்பேசியின் வாட்ஸாப் மூலமாக +91 6379827595 எனும் எண்ணைத் தொடர்புகொண்டால் இம் மின்னிதழைப் பிடிப (PDF) வடிவில் பெறலாம். இவ் எண்ணின் மூலமாக 'வள்ளலார் ஞான நெறி' எனும் வாட்ஸாப் குழுவும் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ் வாட்ஸாப் குழுவில் இணைவதன் மூலமாக, இம் மின்னிதழை மாதந்தோறும் தொடர்ந்து பெறலாம்.

மேலும், இவ் வாட்ஸாப் எண்ணின் மூலமாக, இவ் மின்னிதழிற்கான ஆசிரியர் ஆலோசனைக் குழுவும் இயங்கி வருகின்றது. இம் மின்னிதழை மேம்படுத்துவதற்கான கருத்துகளைக் கூற விரும்பும் அன்பர்களும், கட்டுரை ஆக்கங்களை வழங்க விரும்பும் சன்மார்க்கச் சான்றோர்களும் இக் குழுவில் இணையுமாறு அன்புடன் வேண்டுகோள் விடுக்கப்படுகின்றது.

இம் மின்னிதழிற்கான கட்டுரை மற்றும் சன்மார்க்கச் செய்திகளை அனுப்ப விரும்பும் அன்பர்கள் +91 6379827595 எனும் வாட்ஸாப் எண்ணிற்கோ, அல்லது vallalargnananeri@gmail.com எனும் இ-மெயில் முகவரிக்கோ அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம் - ஆசிரியர்.

எல்லா உயிரிகளின் தோற்றமும் ஒன்றே!

எல்லா உயிரிகளின் தோற்றமும் ஒன்றே!

உயிர்களைக் காப்போம்! உலகைக் காப்போம்!!

பாரிடை வேர்வையில் பையிடை முட்டையில்
ஆருயிர் அமைத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஊர்வன பறப்பன உறுவன நடப்பன
ஆர்வுற வகுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
அசைவில அசைவுள ஆருயிர்த் திரள்பல
அசைவற வகுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
அறிவுஒரு வகைமுதல் ஐவகை அறுவகை
அறிதர வகுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
வெவ்வேறு இயலொடு வெவ்வேறு பயனூற
அவ்வாறு அமைத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி
சித்திர விசித்திர சிருட்டிகள் பலபல
அத்தகை வகுத்த அருட்பெருஞ் ஜோதி

உலக உயிர்கள் பாதுகாப்பு தினம் - அக்ட.5

ஆகாரக் குறிப்புகள் :

- திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்

சூத்த சன்மார்க்க சாதகர்கள் எக்காலத்தும் புழுக்காதிக்கின்ற வஸ்துவைக் கொள்ளல் வேண்டும். புழுக்காத வஸ்துக்கள் யாதெனில் :- சர்க்கரை, தேன், கற்கண்டு, வெல்லம், அயம் முதலிய செந்தூரம், தாமிரம் முதலிய பஸ்மம். ஆதலால் அவசியம் ஆகாரத்திற்கு முக்கிய வஸ்து மேற்குறித்தவை. பரியாயத்தில் சர்க்கரையென்று லவணத்தைச் சொல்வதும் உண்டு. மேற்படி லவணத்தைத் துரிசு போக்கி ஜய லவணமாய்க் கட்டி ஆகாரத்தில் கொண்டால் தேகம் நீடிக்கும், இதன்றி, சுத்த சத்வ பதார்த்தத்தில் லவணம் சிறுகச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் கூடும்.

சன்மார்க்க ஆகாரம்

நெய், பால், தயிர், மோர் இவைகளை ஆகாரத்தில் விசேஷம் சேர்ப்பது தேக நஷ்டம் முதல் தாது கொழுப்பு அதன் சத்து நெய். அதை எடுத்தால் தேக நஷ்டம். இதுபோல் பசுக்களின் முதல் தாது நெய் ஆதலால் அதையெடுப்பது சுத்த சன்மார்க்க மரபல்ல சன்மார்க்கத்தில் தேகவிருத்தி செய்து கொள்வதற்காவது புறப்புற வமுதம். ஆதலால், ஊற்றுநீர் பொற்றலை, கரிசலாங்கண்ணி, வாழை, தென்னை முதலியவற்றின் மேல் பெய்கின்ற பனிசலம் மழைச்சலம் இவைகள் தான் சுத்த சலம் அல்லது அமுதம். அல்லது சாதாரண ஜலமும் கொள்ளலாம். அதாவது மேற்குறித்த ஜலத்தை 5 - ல் 3, அல்லது 5-ல் 2 பாகம் நிற்கச் காய்ச்சி, சர்க்கரை வெல்லம் இவைகளைச் சேர்த்துக் குடிக்கலாம். இவைகள் தேகவிருத்தி செய்யும். சுத்த சன்மார்க்க மரபிற் குரியது இனிப்புத்தான். ஆதலால் தேன், சர்க்கரை, கற்கண்டு, வெல்லம் இவைகளை ஆகாரத்தில் சேர்த்துக் கொள்வது உத்தமம்.

(1) உப்பு : தேக நஷ்டம் செய்வது உப்பு, உப்பைக் கட்டி ஆகாரத்திற் சேர்ப்பது சித்தமார்க்கம்.

சர்க்கரை எந்தக் காலத்திலும் புழுக்காது ஆகலின் உத்தம ஆகாரமாம். மற்ற வஸ்துக்கள் எல்லாம் புழுக்கும்.

(2) வெந்நீர்

அண்டத்தையும், பிண்டத்தையும் ஒருங்கே வளர்ப்பது புறப்புற அமுதம் ஆதலால் அஃதே கொள்ளல் வேண்டும். யாதெனில் :- ஊற்று நீர், பொற்றலை, வாழை, தென்னை, முதலியவற்றின் வேரிலுள்ள பனிஜலம், மழைஜலம் இவைகள் கொள்ளலாம். சாதாரண ஜலங்கொள்ளுவது கெடுதி. ஏனெனில் மேற்படி ஜலத்தில் மூன்று குணம் உண்டு. எவை எனில்: விஷம், பூதம், அமுதம், இம்மூன்றும் ஒன்றாகவே இருக்கும். எப்படியெனில்: மேல்பாகத்தில் சிலிர்ப்பாகிய விஷமும், அதனடியில் ஏகதேசம் சுடுகையுள்ள பூதமும், அதனடியில் விசேஷ உஷ்ணமுள்ள அமுதமும் கூடி ஒன்றாயிருக்கும். மேற்படி ஜலத்தின் குணங்கள் ஆவன: பூதஜலம் தத்துவவிருத்தி செய்யும், அமுதஜலம் பிராணசக்தி செய்யும், விஷஜலம் தத்துவத்துரிசைப் போக்கும். ஆதலால் இடபேதத்தால் மேற்படி நீர் தனித்தனியாகவும் உள்ளன. ஒவ்வொன்றில் மும்மூன்றாகவும் விரியும். ஆதலால், மேற்படி சுத்த அமுதங் கிடைக்காத பகூஷத்தில் இதர ஜலங்களைப் பச்சையாகக் கொள்ளப்படாது, வெந்நீராகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அந்நீரும் ஐந்து மூன்றும் அல்லது ஐந்து இரண்டுமாகக் காய்ச்சி, சர்க்கரை, வெல்லம், கற்கண்டு இவைகள் சேர்த்துக் கொள்ளவும். நேராத பஷத்தில், தென்னை, நாயுருவி, வாழை முதலிய வஸ்துக்களைச் சம்பந்தப்படுத்தியாவது, சூரிய கிரணத்தில் வைத்தாவது, சூரியசரத்தால் பார்த்தாவது, சிகரத்தை உன்னியாவது கொள்ளல் வேண்டுமேயல்லது பச்சையாய்க் கொள்ளப் படாது. சனி நீராலாடென்று சொன்னது யாதெனில் வெந்நீர், ஒருவாறு ஊற்று நீர். இன்றி மற்றப்படி சொல்வது தெரியாமை.

சுத்த சன்மார்க்கத்தில் தேகவிருத்தி செய்தல் வெந்நீராதலால், எக்காலத்தும் குளிர்ந்தஜலம் சேர்க்கக் கூடாது. காலங்கடந்து குளிர்ந்த ஜலத்தில் குளித்து ஈர உடையுடன் இருப்பது தேகக்கெடுதி, குளிக்க வேண்டுமாகில் வெந்நீரில் குளிக்க வேண்டும்.

(3) கரிசலாங்கண்ணியும் தூதுவளையும்

கரிசாலையை தினந்தோறும் பச்சையாலாவது சமையல் செய்தல் முதலிய வகையாலாவது சாப்பிட்டு வரவேண்டும். பிரதம உள்ளுடம்பை நீடிக்கப் பண்ணும். மேற்குறித்த மூலிகையை அலவியம் செய்யாது ஆசாரியன் திருவடியின் கண்ணே இலவியம் வைத்து, எவ்வித தந்திரத்தினாலாவது தினம் தினம் உட்கொண்டால், தேகக் கெடுதியாகிய அசுத்தம் நீங்கி, தேகம் வலுவுள்ளதாய் நெடுநாளைக்கு இருக்கும். முத்தியடைவதற்கு சகாயமாயும் இருக்கும். மகான்கள் இடத்தில் அனந்த காலம் காத்து இருந்தாலும் மேற்குறித்த மூலிகையின் பிரயோஜனத்தையும் உண்மையையும் அனுபவத்தையும் வெளியிடார்கள். பரம கருணாநிதியாகிய நம் தலைவனால் கிடைத்தது. அசட்டையின்றி உட்கொள்ளல் வேண்டும். மேற்குறித்த மூலிகை ஜலம் இல்லாத இடத்தில் இருக்கின்றது விசேஷ நன்று. ஜலமுள்ள இடத்திலுள்ளதில் காரமிராது. தந்தசுத்தி செய்து அண்ணாக்கில் தர்ஜனி விரலால் தேக்க மேற்குறித்த மூலிகையால் பித்தநீர் வெளியாகி, கண்ணொளி விசேஷிக்கும். நேராத பட்சத்தில் பொற்றலைக் கையாந்தகரை கூடும். மேற்குறித்த மூலிகை செந்தூரம் செய்வதற்குச் சிறந்தது உலர்த்திக் குழித்தயிலம் வாங்கியும் செந்தூரம் செய்யலாம். அது போலவே, அறிவை விளக்குவதற்கும், கவனசத்தி உண்டுபண்ணுவதற்கும், கரணம் ஓய்வதற்கும், கபத்தை அரிப்பதற்கும் யோக்கியதை உடைய ஓளஷதி தூதுளை. அதை மேற்குறித்தபடி அனுஷ்டித்தால் விவேச நன்மை செய்யும், கரிசாலை தந்த சுத்தியால் வசீகரமும் நேரிடும் உண்மை.

(4) சுத்த சன்மார்க்க ஆகார விலக்கு

சுத்த சன்மார்க்க சாத்தியர்கள் நெய் முதலிய வஸ்துக்கள் கொள்ளப்படாது. சாதகர்களும்... ஒருவாறு கொள்ளப்படும். ஏனெனில், ஓர் தேகத்திலுள்ள தாதுக்களில் முதல் தாது கொழுப்பு, அதன் அமிசமே பால், அதன் அமிசம் நெய், மேற்படி ஆபாசம் மோர், தயிர், ஆதலால், மேற்படி கொழுப்பு வெளிப்பட்டால், பசுவின் கண் கெடுதியும் நேரும். ஆதலால் கொலை, கன்றுக்கு ஒருவாறு விட்டு பாலை கிரகிக்கலாம். இஃதால் ஜீவ இம்சை நேருதலால், மேற்படி வஸ்துக்கள் கொள்ளலாகாது, நேராத பஷத்தில் கொள்ளலாம்.

சாதம் :

வடித்துச் சாப்பிடுதல் நலமா, பொங்கிச் சாப்பிடுதல் நலமா எனில்:- வடித்துச் சாப்பிடுவது அதிலுள்ள எண்ணெய் போய் விடுவதால் நலம். பொங்குவதில் எண்ணெய் போகாது, தாமச குணம் உண்டாகும். இது போலவே உப்பு, புளி, மிளகாய் முதலிய வஸ்துக்களின் எண்ணெய் போகச் சுடவைத்துச் சாப்பிடுதல் வேண்டும். பச்சரிசி என்பது இப்போது கொண்டு வருவது அல்ல...மேலும் உஷ்ணத்தை உண்டுபண்ணக் கூடிய ஆகாரங்கள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(வள்ளற்பெருமானின் உரைநடைப் பகுதியில் இருந்து)

திருஅருட்பிரகாச வள்ளற்பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சித்திரம்

1. அற்புதத் திருமகன் உதிப்பான்

பசியோடு வந்த சிவஅடியார் ஒருவருக்கு மருதூர் இராமையா அவர்களின் (ஐந்தாவது) மனைவி சின்னம்மையார் உணவு வழங்கினார்... அந்த அடியார் “உலகைப் பசியில் இருந்து காக்கும் ஒரு அற்புதத் திருமகன் உனக்குள் உதிப்பான்” என்று ஆசி வழங்கினார்.

திருவருட்பா

அப்பாநான் வேண்டுதல் கேட்டுஅருள் புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட கெல்லாம்நான் அன்புசெயல் வேண்டும்
எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணும்நான் சென்றே
எந்தைநினது அருடபுகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலைமேல் சுத்தசிவ மார்க்கம்
திகழ்ந்தோங் அருட்ஜோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்
தப்போது நான்செயினும் நீபொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும்வேண் டுவனே.